

A DOUA CARTE A LUI SAMUEL

SAU A DOUA A ÎMPĂRAȚILOR

1

1. După moartea lui Saul, David, după ce bătuse pe Amaleciți, se întorsese de două zile la Țiclag.
2. A treia zi, a venit un om din tabăra lui Saul, cu hainele sfișiate și cu capul presărat cu țărână. Când a ajuns în fața lui David, s-a aruncat cu fața la pământ, și s-a închinat.
3. David i-a zis: „De unde vii?” Și el i-a răspuns: „Am scăpat din tabăra lui Israel.”
4. David i-a zis: „Spune-mi ce s-a întâmplat?” Și el a răspuns: „Poporul a fugit de pe câmpul de bătaie, și un mare număr de oameni au căzut și au perit; chiar și Saul și fiul său Ionatan, au murit.”
5. David a zis tînărului care-i aducea aceste vești: „De unde știi că Saul și fiul său Ionatan au murit?”
6. Și tînărul care-i aducea aceste vești, a răspuns: „Am venit din împlinire pe muntele Ghilboa; și Saul sta rezămat în sulita lui, și carăle și călăreții erau aproape să-l ajungă.
7. Întorcîndu-se, m-a văzut și m-a chemat. Eu am zis: „Iată-mă!”
8. Și el mi-a zis: „Cine ești?” I-am răspuns: „Eu sînt Amalecit.”
9. Și a zis: „Apropie-te dar, și omoară-mă; căci m-a apucat amețeala, măcar că sînt încă plin de viață.”
10. M-am apropiat de el, și l-am omorît, știind bine că n-avea să mai rămînă cu viață în urma înfrîngerii. Am luat cununa împărătească de pe capul lui și brațara pe care o avea la braț, și le-am adus aici domnului meu.”
11. David și-a apucat hainele și le-a sfișiat, și toți oamenii cari erau lîngă el au făcut acelaș lucru.
12. Au jălit, au plîns și au postit pînă seara, de durere pentru Saul, pentru fiul său Ionatan, pentru poporul Domnului, fiindcă fuseseră tăiați cu sabia.
13. David a zis tînărului care-i adusesese aceste vești: „De unde ești?” Și el a răspuns: „Sînt fiul unui străin, unui Amalecit.”
14. David i-a zis: „Cum nu ți-a fost frică să pui mîna pe unsul Domnului și să-l omori?”
15. Și David a chemat pe unul din oamenii lui, și a zis: „Apropie-te, și omoară-l!” Omul acela a lovit pe Amalecit, care a murit.
16. Și David i-a zis: „Sîngele tău să cadă asupra capului tău, căci gura ta a mărturisit împotriva ta, fiindcă ai zis: „Am omorît pe unsul Domnului!”
17. Iată cîntarea de jale pe care a alcătuit-o David pentru Saul și fiul său Ionatan,
18. și pe care a poruncit s-o învețe copiii lui Iuda. Este numită cîntarea arcului și se află scrisă în Cartea Dreptului.
19. „Fala ta, Israele, zace ucisă pe dealurile tale!
Cum au căzut vitejii!
20. Nu spuneți lucrul acesta în Gat, nu răspîndiți vestea aceasta în ulițele Ascalonului,
ca să nu se bucure fetele Filistenilor, ca să nu se laude fetele celor netăiați împrejur.
21. Munți din Ghilboa! Nici rouă, nici ploaie să nu cadă pe voi!
Să nu fie pe voi nici cîmpii cari să dea pîrgă pentru darurile de mîncare!
Căci acolo au fost aruncate scuturile vitejilor,
scutul lui Saul, ca și cînd n-ar fi fost uns cu untdelemn.
22. Dela sîngele celor răniți,
dela grăsimea celor mai voinici,
arcul lui Ionatan nu da înapoi niciodată,
și sabia lui Saul nu se învîrtea niciodată în vînt.
23. Saul și Ionatan, cari s-au plăcut și s-au iubit în timpul vieții lor,
n-au fost despărțiți nici la moarte;
erau mai ușori decît vulturii,
mai tari decît leii.

24. Fiicele lui Israel! plîngeți pe Saul, care vă îmbrăca în stacojiu și alte podoabe,
care vă punea găтели de aur pe hainele voastre!
25. Cum au căzut vitejii în mijlocul luptei!
Cum a murit Ionatan pe dealurile tale!
26. Mă doare după tine, frate Ionatane!
Tu erai plăcerea mea;
dragostea ta pentru mine era minunată:
mai pe sus de dragostea femeiască.
27. Cum au căzut vitejii!
Cum li s'au perdut armele!“

2

1. După aceea, David a întrebat pe Domnul: „Să mă sui în vreuna din cetățile lui Iuda?“ Domnul i-a răspuns: „Suiete-te“. David a zis: „Unde să mă sui?“ Și Domnul a răspuns: „La Hebron“.
2. David s-a suit acolo, cu cele două neveste ale sale: Ahinoam din Izreel, și Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal.
3. David a luat cu el și pe oamenii cari erau la el, pe fiecare cu casa lui; și au locuit în cetățile Hebronului.
4. Bărbații lui Iuda au venit, și au uns acolo pe David ca împărat peste casa lui Iuda.
Au dat de știre lui David că oamenii din Iabesul Galaadului au îngropat pe Saul.
5. David a trimis niște soli oamenilor din Iabesul Galaadului, să le spună: „Binecuvîntați să fiți de Domnul, fiindcă ați arătat astfel bunăvoință față de Saul, stăpînul vostru, și l-ați îngropat!
6. Și acum, Domnul să vă arate bunătate și credincioșie! Vă voi face și eu bine, pentru că v-ați purtat astfel.
7. Să vi se întărească mîinile, și fiți viteji; căci stăpînul vostru Saul a murit, și pe mine m-a uns casa lui Iuda împărat peste ea“.
8. Însă Abner, fiul lui Ner, căpetenia oștirii lui Saul, a luat pe Iș-Boșet, fiul lui Saul, și l-a trecut la Mahanaim.
9. L-a pus împărat peste Galaad, peste Gheșuriți, peste Izreel, peste Efraim, peste Benjamin, peste tot Israelul.
10. Iș-Boșet, fiul lui Saul, era în vîrstă de patruzeci de ani, cînd s-a făcut împărat al lui Israel, și a domnit doi ani. Numai casa lui Iuda a rămas lipită de David.
11. Timpul cît a domnit David la Hebron peste casa lui Iuda a fost de șapte ani și șase luni.
12. Abner, fiul lui Ner, și oamenii lui Iș-Boșet, fiul lui Saul, au ieșit din Mahanaim ca să meargă asupra Gabaonului.
13. Ioab, fiul Țeruiei, și oamenii lui David, au pornit și ei. S-au întîlnit la iazul din Gabaon, și s-au oprit unii dincoace de iaz, și ceilalți dincolo.
14. Abner a zis lui Ioab: „Să se scoale tinerii aceștia, și să se bată înaintea noastră!“ Ioab a răspuns: „Să se scoale!“
15. S-au sculat și au înaintat în acelaș număr, doisprezece din Benjamin, pentru Iș-Boșet, fiul lui Saul; și doisprezece inși ai lui David.
16. Fiecare, apucînd pe protivnicul lui de cap, i-a împlîntat sabia în coastă, și au căzut toți deodată. Și locul acela de lîngă Gabaon, s-a numit Helcat-Hațurim (Locul Săbiilor).
17. În ziua aceea a fost o luptă foarte aprigă, în care Abner și bărbații lui Israel au fost bătuți de oamenii lui David.
18. Acolo se aflau cei trei fii ai Țeruiei: Ioab, Abișai și Asael. Asael era iute de picioare, ca o căprioară de cîmp:
19. el a urmărit pe Abner, fără să se abată la dreapta sau la stînga.
20. Abner s-a uitat înapoi, și a zis: „Tu ești Asael?“ Și el a răspuns: „Eu“.
21. Abner i-a zis: „Abate-te la dreapta sau la stînga, pune mîna pe unul din tinerii aceștia, și ia-i armele.“ Dar Asael n-a vrut să se abată dinapoia lui.

22. Abner a zis iarăş lui Asael: „Abate-te dinapoia mea; pentruce să te lovesc şi să te trîntesc la pămînt? Cum voi ridica apoi faţa înaintea fratelui tău Ioab?”
23. Şi Asael n-a vrut să se abată. Atunci Abner l-a lovit în pînătece cu capătul de jos al suliţei, şi suliţa a ieşit pe dinapoi. A căzut şi a murit pe loc. Toţi cei ce ajungeau în locul unde căzuse Asael mort, se opreau,
24. Ioab şi Abişai au urmărit pe Abner. Şi la asfinţitul soarelui, au ajuns la coasta Ama, care este în dreptul Ghiahului, pe drumul care duce în pustia Gabaonului.
25. Fiii lui Benjamin s-au adunat în urma lui Abner, au făcut o ceată, şi s-au oprit pe vîrfurile unui deal.
26. Abner a chemat pe Ioab, şi a zis: „Oare mereu are să sfîşie sabia? Nu ştii că la sfîrşit va fi amar? Pînă cînd vei pregeta să spui poporului să nu mai urmărească pe fraţii lui?”
27. Ioab a răspuns: „Viu este Dumnezeu că, dacă n-ai fi vorbit, poporul n-ar fi încetat pînă mîne dimineată să urmărească pe fraţii lui.”
28. Şi Ioab a sunat din trîmbiţă, şi tot poporul s-a oprit; n-au mai urmărit pe Israel şi nici nu s-au mai bătut.
29. Abner şi oamenii lui au mers toată noaptea în cîmpie; au trecut Iordanul, au străbătut în întregime Bitronul, şi au ajuns la Mahanaim.
30. Ioab s-a întors dela urmărirea lui Abner, şi a adunat tot poporul: lipseau nouăsprezece inşi din oamenii lui David şi Asael.
31. Dar oamenii lui David omorîseră treisute şasezeci de inşi din bărbaţii lui Benjamin şi ai lui Abner.
32. Au luat pe Asael, şi l-au îngropat în mormîntul tatălui său la Betleem. Ioab şi oamenii lui au mers toată noaptea, şi li s-au revărsat zorile în Hebron.

3

1. Războiul a ţinut mult între casa lui Saul şi casa lui David. David era tot mai tare, şi casa lui Saul mergea slăbind.
2. Lui David i s-au născut fii la Hebron. Întîiul lui născut a fost Amnon, din Ahinoam din Izreel;
3. al doilea, Chileab, din Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal; al treilea, Absalom, fiul Maachei, fata lui Talmai, împăratul Gheşurului;
4. al patrulea, Adonia, fiul Hagitei; al cincilea, Şefatia, fiul Abitalei;
5. şi al şaselea, Itream, din Eglă, nevasta lui David. Aceştia i s-au născut lui David la Hebron.
6. În timpul războiului dintre casa lui Saul şi casa lui David, Abner a ţinut cu tărie la casa lui Saul.
7. Dar Saul avusese o ţiitoare, numită Riţpa, fata lui Aia. Şi Iş-Boşet a zis lui Abner: „Pentruce ai intrat la ţiitoarea tatălui meu?”
8. Abner s-a mîniat foarte rău de cuvintele lui Iş-Boşet, şi a răspuns: „Oare cap de cîne sînt eu, şi ţin cu Iuda? Eu dau astăzi dovadă de bunăvoinţă faţă de casa tatălui tău Saul, faţă de fraţii şi prietenii lui, nu te-am dat în mîinile lui David, şi astăzi îmi bagi vină pentru un păcat făcut cu femeia aceasta?”
9. Dumnezeu să pedepsească cu toată asprimea pe Abner, dacă nu voi face cum a jurat Domnul lui David,
10. cînd i-a spus că împăraţia va fi luată dela casa lui Saul, şi că scaunul de domnie al lui David va fi ridicat peste Israel şi peste Iuda, dela Dan pînă la Beer-Şeba“.
11. Iş-Boşet n-a îndrăznit să mai răspundă o vorbă lui Abner, pentrucă se temea de el.
12. Abner a trimes soli la David, să-i spună din partea lui: „A cui este ţara? Fă legămînt cu mine, şi mîna mea te va ajuta să întorci la tine pe tot Israelul“.
13. El a răspuns: „Bine! voi face legămînt cu tine, dar îţi cer un lucru: să nu-mi vezi faţa decît dacă-mi vei aduce mai întîi pe Mical, fata lui Saul cînd vei veni la mine“.
14. Şi David a trimes soli lui Iş-Boşet, fiul lui Saul, să-i spună: „Dă-mi pe nevastă-mea Mical, cu care m-am logodit pentru o sută de prepuţuri dela Filistenii“.
15. Iş-Boşet a trimes s-o ia dela bărbatul ei Paltiel, fiul lui Laiş.
16. Şi bărbatul ei a mers după ea plîngînd pînă la Bahurim. Atunci Abner i-a zis: „Pleacă, şi

întoarce-te!“ Și el s-a întors.

17. Abner a stat de vorbă cu bătrînii lui Israel, și le-a zis: „Odinioară voi doreați să aveți împărat pe David;

18. puneți-l acum, căci Domnul a zis despre el: „Prin robul Meu David voi izbăvi pe poporul Meu Israel din mîna Filistenilor și din mîna tuturor vrăjmașilor lui.“

19. Abner a vorbit și lui Beniamin, și s-a dus să spună în auzul lui David la Hebron ce hotărîse Israel și toată casa lui Beniamin.

20. A ajuns la David în Hebron, însoțit de douăzeci de oameni; și David a dat un ospăț în cinstea lui Abner și acelor cari erau cu el.

21. Abner a zis lui David: „Mă voi scula, și voi pleca să strîng tot Israelul la domnul meu împăratul, ca să facă legămînt cu tine, și să domnești în totul după dorința ta“. David a dat drumul lui Abner, care a plecat în pace.

22. Ioab și oamenii lui David s-au întors dela urmărirea unei cete, și au adus cu ei o mare pradă. Abner nu mai era la David în Hebron, căci David îi dăduse drumul, și plecase în pace.

23. Cînd a venit Ioab cu toată ceata lui, i s-a spus: „Abner, fiul lui Ner, a venit la împărat, care i-a dat drumul, și s-a dus în pace“.

24. Ioab s-a dus la împărat, și a zis: „Ce ai făcut? Abner a venit la tine; pentrucă i-ai dat drumul și l-ai lăsat să plece?“

25. Tu cunoști pe Abner, fiul lui Ner! A venit să te înșele, ca să-ți pîndească pașii, și să știe tot ce faci.“

26. Și Ioab, după ce a plecat dela David, a trimes pe urmele lui Abner niște soli cari l-au adus înapoi dela fîntîna fără apă Sira: David nu știa nimic.

27. Cînd s-a întors Abner la Hebron, Ioab l-a tras deoparte în mijlocul porții, ca să-i vorbească în taină, și l-a lovit acolo în pîntece și l-a omorît, ca să răzbune moartea fratelui său Asael.

28. David a aflat apoi, și a zis: „Nevinovat sînt eu și împărăția mea pe vecie, înaintea Domnului, de sîngele lui Abner, fiul lui Ner.“

29. Sîngele acesta să cadă asupra lui Ioab și asupra întregii case a tatălui său! Totdeauna să fie în casa lui Ioab cineva, atins de o scurgere de sămîntă sau de lepră, sau care să se razime în cîrjă, sau să cadă ucis de sabie, sau să ducă lipsă de pîne!“

30. Astfel Ioab și fratele său Abișai, au omorît pe Abner, pentrucă omorîse pe fratele lor Asael în lupta dela Gabaon.

31. David a zis lui Ioab și întregului popor care era cu el: „Rupeți-vă hainele, încingeți-vă cu saci, și bociți-vă înaintea lui Abner!“ Și împăratul David mergea în urma sicriului.

32. Au îngropat pe Abner la Hebron. Împăratul a ridicat glasul, și a plîns la mormîntul lui Abner, și tot poporul plîngea.

33. Împăratul a făcut următoarea cîntare de jale pentru Abner, și a zis:

„Să moară Abner cum moare un mișel?“

34. N'aveai nici mînile legate,

Nici picioarele puse în lanțuri

Ai căzut cum cade cineva înaintea celor răi!“

Și tot poporul a plîns și mai mult după Abner.

35. Tot poporul s-a apropiat de David ca să-l facă să mănînce ceva, cît era încă ziuă; dar David a jurat, zicînd: „Să mă pedepsească Dumnezeu cu toată asprimea, dacă voi gusta pâine sau alt ceva înainte de apusul soarelui!“

36. Lucrul acesta a fost cunoscut și plăcut la tot poporul; toți au găsit că era bine ce făcuse împăratul.

37. Tot poporul și tot Israelul au înțeleas în ziua aceea că Abner, fiul lui Ner, nu fusese ucis din porunca împăratului.

38. Împăratul a zis slujitorilor săi: „Nu știți că o căpetenie, un om mare, a căzut astăzi în Israel?“

39. Eu sînt încă slab, măcar că am primit ungerea împărătească; și oamenii aceștia, fiii Țeruei, sînt prea puternici pentru mine. Domnul să răsplătească după răutatea lui celui ce a făcut răul!“

1. Când a auzit fiul lui Saul că Abner a murit la Hebron, mînile i-au rămas fără putere, și tot Israelul s-a spăimîntat.
2. Fiul lui Saul avea doi capi peste cetele de război, dintre cari unul se numea Baana iar altul Recab; erau fiii lui Rimon din Beerot, dintre fiii lui Beniamin. - Căci Beerot era privit ca făcînd parte din Beniamin,
3. și Beerotiții fugiseră la Ghitaim, unde au locuit pînă în ziua de azi.
4. Ionatan, fiul lui Saul, avea un fiu olog de picioare, și în vîrstă de cinci ani, cînd a venit din Izreel vestea morții lui Saul și a lui Ionatan; doica lui l-a luat și a fugit, și fiindcă se grăbea să fugă , a căzut și a rămas olog; numele lui era Mefiboșet.
5. Și fiii lui Rimon din Beerot, Recab și Baana, s-au dus în timpul zădufului zilei în casa lui Iș-Boșet, care își făcea somnul de amează.
6. Au pătruns pînă în mijlocul casei, dîndu-se drept negustori de grîu, și l-au lovit în pînțece; apoi Recab și Baana, fratele său, au scăpat.
7. Au intrat în casă, pe cînd el era culcat pe pat în odaia lui de dormit, l-au lovit, l-au omorît, și i-au tăiat capul. I-au luat capul, și au mers toată noaptea prin cîmpie.
8. Au adus capul lui Iș-Boșet la David în Hebron, și au zis împăratului: „Iată capul lui Iș-Boșet, fiul lui Saul, vrăjmașul tău, care voia să-ți ia viața; Domnul răzbună azi pe împărat, domnul meu, împotriva lui Saul și împotriva neamului lui.“
9. David a răspuns lui Recab și lui Baana, fratele său, fiii lui Rimon din Beerot: „Viu este Domnul care m-a izbăvit din orice primejdie,
10. că pe cel ce a venit să-mi spună: „Iată, Saul a murit“, și care credea că-mi aduce o veste bună, l-am prins și l-am omorît la Țiclag, ca să-l răsplătesc pentru știrea lui;
11. și cînd niște răi au ucis pe un om nevinovat în casa lui și în patul lui, cu cît mai mult îi voi cere sîngele din mînile voastre și vă voi nimici de pe pămînt.“
12. Și David a poruncit oamenilor lui să-i omoare; le-au tăiat mînile și picioarele, și i-au spînzurat la marginea iazului din Hebron. Au luat apoi capul lui Iș-Boșet, și l-au îngropat în mormîntul lui Abner la Hebron.

1. Toate semînțiile lui Israel au venit la David, în Hebron, și au zis: „Iată că noi sîntem os din oasele tale și carne din carnea ta.
2. Chiar odinioară, cînd Saul era împăratul nostru, tu povățuiai și strîngeai pe Israel. Domnul ți-a zis: „Tu vei paște pe poporul Meu Israel, și vei fi căpetenia lui Israel.“
3. Astfel toți bătrînii lui Israel au venit la împărat în Hebron, și împăratul David a făcut legămînt cu ei la Hebron, înaintea Domnului. Și au uns pe David împărat peste Israel.
4. David era în vîrstă de treizeci de ani cînd s-a făcut împărat , și a domnit patruzeci de ani.
5. La Hebron a domnit peste Iuda șapte ani și șase luni, și la Ierusalim a domnit treizeci și trei de ani peste tot Israelul și Iuda.
6. Împăratul a mers cu oamenii lui asupra Ierusalimului împotriva Iebusiților, locuitorii țării. Ei au zis lui David: „Să nu intri aici, căci și orbii și ologii ți se vor împotrivi! prin aceasta voiau să spună că David nu va intra cu niciun chip aici.
7. Dar David a pus mîna pe cetățuia Sionului: aceasta este cetatea lui David.
8. David zisese în ziua aceea: „Oricine va bate pe Iebusiți, să arunce în canal pe șchiopii și pe orbii aceia cari sînt vrăjmașii lui David“ -
De aceea se zice: „Orbul și șchiopul să nu intre în casa Domnului.“
9. David s-a așezat în cetățuie, pe care a numit-o cetatea lui David. A făcut întărituri de jur împrejur, în afară și înlăuntrul lui Milo (Cetățuie).
10. David ajungea tot mai mare, și Domnul, Dumnezeuul oștirilor, era cu el.
11. Hiram, împăratul Tirului, a trimis soli lui David, și lemn de cedru și tîmplari și cioplitori de

piatră, cari au zidit o casă lui David.

12. David a cunoscut că domnul îl întărea ca împărat al lui Israel, și că-i ridica împărăția din pricina poporului Său Israel.

13. David și-a mai luat țiiitoare și neveste din Ierusalim, după ce a venit din Hebron, și i s-au născut iarăș fii și fiice.

14. Iată numele celor ce i s-au născut la Ierusalim: Șamua, Șobab, Natan, Solomon,

15. Ibhar, Elișua, Nefeg, Iafia,

16. Elișama, Eliada, și Elifelet.

17. Filistenii au aflat că David fusese uns împărat peste Israel, și s'au suit toți să-l caute. David, căruia i s-a dat de știre, s-a pogorât în cetățuie.

18. Filistenii au venit, și s-au răspîndit în valea Refaim.

19. David a întreat pe Domnul: „Să mă sui împotriva Filistenilor? Îi vei da în mînile mele?“ Și Domnul a zis lui David: „Suiete-te, căci voi da pe Filistenii în mînile tale.“

20. David a venit la Baal-Perațim, unde i-a bătut. Apoi a zis: „Domnul a risipit pe vrăjmașii mei dinaintea mea, ca niște ape cari se rup.“ De aceea s-a dat locului aceluia numele Baal-Perațim (Șesul rupturii).

21. Ei și-au lăsat idolii acolo și David și oamenii lui i-au luat.

22. Filistenii s-au suit din nou, și s-au răspîndit în valea Refaim.

23. David a întreat pe Domnul. Și Domnul a zis: „Să nu te sui; ci ia-i pe la spate, și mergi asupra lor în dreptul duzilor.

24. Cînd vei auzi un vuiet de pași în vîrfurile duzilor, atunci să te grăbești, căci Domnul merge înaintea ta ca să bată oștirea Filistenilor.“

25. David a făcut cum îi poruncise Domnul, și a bătut pe Filistenii dela Gheba pînă la Ghezer.

6

1. David a strîns iarăș pe toți aleșii lui Israel, în număr de treizeci de mii de oameni.

2. Și David, cu tot poporul care era cu el, a pornit de la Baale-Iuda, ca să suie de acolo chivotul lui Dumnezeu, înaintea căruia este chemat Numele Domnului oștirilor, care stă între Heruvimi deasupra chivotului.

3. Au pus chivotul lui Dumnezeu într-un car nou, și l-au ridicat din casa lui Abinadab, de pe deal; Uza și Ahio, fiul lui Abinadab, cîrmuiau carul cel nou.

4. L-au luat dar din casa lui Abinadab de pe deal; Uza mergea alături de chivotul lui Dumnezeu, și Ahio mergea înaintea chivotului.

5. David și toată casa lui Israel cîntau înaintea Domnului cu tot felul de instrumente de lemn de chiparos, cu arfe, cu lăute, cu timpane, cu fluere și cu țimbale.

6. Cînd au ajuns la aria lui Nacon, Uza a întins mîna spre chivotul lui Dumnezeu și l-a apucat, pentru că erau să-l răstoarne boii.

7. Domnul s-a aprins de mînie împotriva lui Uza, și Dumnezeu l-a lovit pe loc pentru păcatul lui, și a murit acolo lîngă chivotul lui Dumnezeu.

8. David s-a întristat că Dumnezeu lovise pe Uza cu o astfel de pedeapsă, rupîndu-l pe loc. Și locul acesta a fost numit pînă în ziua de azi Pereț-Uza (Ruperea lui Uza).

9. David s-a temut de Domnul în ziua aceea, și a zis: „Cum să intre chivotul Domnului la mine?“

10. N-a vrut să aducă chivotul Domnului la el în cetatea lui David, și l-a dus în casa lui Obed-Edom din Gat.

11. Chivotul Domnului a rămas trei luni în casa lui Obed-Edom din Gat, și Domnul a binecuvîntat pe Obed-Edom și toată casa lui.

12. Au venit și au spus împăratului David: „Domnul a binecuvîntat casa lui Obed-Edom și tot ce avea, din pricina chivotului lui Dumnezeu.“ Atunci David a pornit, și a suit chivotul lui Dumnezeu din casa lui Obed-Edom în cetatea lui David, în mijlocul veseliei.

13. Cînd ceice duceau chivotul Domnului au făcut șase pași, au jertfit un bou și un vițel gras.

14. David juca din răsputeri înaintea Domnului, și era încins cu efodul de in subțire.

15. Astfel au suit David și toată casa lui Israel chivotul Domnului, în strigăte de bucurie și în sunet de trâmbițe.
16. Pe când chivotul Domnului intra în cetatea lui David, Mical, fata lui Saul, se uita pe fereastră; și, văzînd pe împăratul David sărînd și jucînd înaintea Domnului, l-a disprețuit în inima ei.
17. După ce au adus chivotul Domnului, l-au pus la locul lui în mijlocul cortului pe care-l ridicase David pentru chivot; și David a adus înaintea Domnului arderi de tot și jertfe de mulțămire.
18. Când a isprăvit David de adus arderile de tot și jertfele de mulțămire, a binecuvîntat poporul în Numele Domnului oștirilor.
19. Apoi a împărțit la tot poporul, la toată mulțimea lui Israel, bărbați și femei, fiecăruia cîte o pîne, o bucată de carne și o turtă de stafide. Și tot poporul a plecat, fiecare la casa lui.
20. David s-a întors să-și binecuvînteze casa. Mical, fata lui Saul, i-a ieșit înainte, și a zis: „Cu cîtă cinste s-a purtat azi împăratul lui Israel descoperindu-se înaintea slujnicilor supușilor lui, cum s-ar descoperi un om de nimic!“
21. David a răspuns Micalei: „Înaintea Domnului, care m-a ales mai pe sus de tatăl tău și de toată casa lui, ca să mă pună căpetenie peste poporul Domnului, peste Israel, înaintea Domnului am jucat.
22. Vreau să mă arăt și mai de nimic de cît de data asta, și să mă înjosesc în ochii mei; totuș voi fi în cinste la slujnicele de cari vorbești.“
23. Și Mical, fata lui Saul, n-a avut copii pînă în ziua morții ei.

7

1. Când a locuit împăratul în casa lui, și când i-a dat odihnă Domnul, după ce l-a izbăvit de toți vrăjmașii cari-l înconjurau,
2. a zis proorocului Natan: „Iată! Eu locuiesc într-o casă de cedru, și chivotul lui Dumnezeu locuiește într-un cort.“
3. Natan a răspuns împăratului: „Du-te și fă tot ce ai în inimă, căci Domnul este cu tine.“
4. În noaptea următoare, cuvîntul Domnului a vorbit lui Natan:
5. „Du-te și spune robului meu David: „Așa vorbește Domnul: „Oare tu Îmi vei zidi o casă ca să locuiesc în ea?
6. Dar Eu n-am locuit într-o casă, din ziua cînd am scos pe copiii lui Israel din Egipt pînă în ziua aceasta; ci am călătorit într'un cort drept locuință.
7. Pretutindeni pe unde am mers cu toți copiii lui Israel, am spus Eu oare vreo vorbă vreuneia din semințiile lui Israel, căreia îi poruncisem să pască pe poporul Meu Israel, zicînd: „Pentru ce nu-Mi zidiți o casă de cedru?“
8. Acum să spui robului Meu David: „Așa vorbește Domnul oștirilor: „Te-am luat de la pășune, de la oi, ca să fii căpetenie peste poporul Meu, peste Israel;
9. am fost cu tine pretutindeni pe unde ai mers, am nimicuit pe toți vrăjmașii tăi dinaintea ta, și ți-am făcut numele mare ca numele celor mari de pe pămînt;
10. am dat un loc poporului Meu, lui Israel, și l-am sădit ca să locuiască în el, și să nu mai fie turburat, ca să nu-l mai apese cei răi ca mai înainte.
11. și ca pe vremea cînd pusesem judecători peste poporul Meu Israel. Ți-am dat odihnă izbăvindute de toți vrăjmașii tăi. Și Domnul îți vestește că-ți va zidi o casă.
12. Când ți se vor împlini zilele și vei fi culcat cu părinții tăi, Eu îți voi ridica un urmaș după tine, care va ieși din trupul tău, și-i voi întări împărăția.
13. El va zidi Numelui Meu o casă, și voi întări pe vecie scaunul de domnie al împărăției lui.
14. Eu îi voi fi Tată și el Îmi va fi fiu. Dacă va face răul, îl voi pedepsi cu o nua omenească și cu lovituri omenești;
15. dar harul Meu nu se va depărta dela el, cum l-am depărtat dela Saul, pe care l-am îndepărtat dinaintea ta.
16. Ci casa ta și împărăția ta vor dăinui vecinic înaintea Mea, și scaunul tău de domnie va fi întărit pe vecie.“
17. Natan a spus lui David toate aceste cuvinte și toată vedenia aceasta.

18. Și împăratul David s-a dus și s-a înfățișat înaintea Domnului, și a zis: „Cine sînt eu, Doamne Dumnezeule, și ce este casa mea, de m-ai făcut să ajung unde sînt?”
19. Și încă atît este puțin înaintea Ta, Doamne Dumnezeule! Tu vorbești despre casa robului Tău și în viitor. Și binevoiești să înveți pe un om cu privire la aceste lucruri, Doamne Dumnezeule!
20. Ce Ți-ar putea spune David mai mult? Tu cunoști pe robul Tău, Doamne Dumnezeule!
21. După cuvîntul Tău, și după inima Ta, Tu ai făcut toate aceste lucruri mari, ca să le descoperi robului Tău!
22. Ce mare ești Tu, Doamne Dumnezeule! Căci nimeni nu este ca Tine, și nu este alt Dumnezeu afară de Tine, după tot ce am auzit cu urechile noastre.
23. Este oare pe pămînt un singur neam care să fie ca poporul Tău, ca Israel, pe care a venit să-l răscumpere Dumnezeu, ca să facă din el poporul Lui, ca să-Și facă un Nume și ca să facă pentru el, pentru țara Ta, minuni și semne, izgonind dinaintea poporului Tău, pe care l-ai răscumpărat din Egipt, neamuri și pe dumnezeii lor?
24. Tu ai întărit pe poporul Tău Israel, ca să fie poporul Tău pe vecie; și Tu, Doamne, Te-ai făcut Dumnezeul lui.
25. Acum, Doamne Dumnezeule, fă să rămînă în veci cuvîntul pe care l-ai rostit asupra robului Tău și asupra casei lui, și lucrează după cuvîntul Tău.
26. Slăvit să fie Numele Tău pe vecie, și să se zică: „Domnul oștirilor este Dumnezeul lui Israel“. Și casa robului Tău David, să rămînă înaintea Ta!“
27. Căci Tu însuși, Doamne al oștirilor, Dumnezeul lui Israel, Te-ai descoperit robului Tău, zicînd: „Eu îți voi întemeia o casă!“ De aceea a îndrăznit robul Tău să-Ți facă această rugăciune.
28. Acum, Doamne Dumnezeule, Tu ești Dumnezeu, și cuvintele Tale sînt adevăr, și Tu ai vestit harul acesta robului Tău.
29. Binecuvintează dar casa robului Tău, ca să dăinuiască pe vecie înaintea Ta! Căci Tu, Doamne Dumnezeule, ai vorbit, și, prin binecuvîntarea Ta, casa robului Tău va fi binecuvîntată pe vecie“.

8

1. După aceea, David a bătut pe Filistenii și i-a smerit, și a luat din mîna Filistenilor cîrmuirea capitalei lor.
2. A bătut pe Moabiți, și i-a măsurat cu o frînghie, punîndu-i să se culce la pămînt; a măsurat două frînghii ca să-i omoare, și o frînghie plină, ca să-i lase vii. Și Moabiții au fost supuși lui David, și i-au plătit un bir.
3. David a bătut pe Hadadezer (Sau: Hadarezer.), fiul lui Rehob, împăratul din Țoba, cînd s-a dus să-și așeze iarăș stăpînirea peste rîul Eufrat.
4. David i-a luat o mie șapte sute de călăreți și douăzeci de mii de pedestri; a tăiat vinele cailor de trăsură și n-a păstrat cai decît pentru o sută de cară.
5. Sirienii din Damasc au venit în ajutorul lui Hadadezer, împăratul din Țoba, și David a ucis douăzeci și două de mii de Sirieni.
6. David a pus strajă în Siria Damascului. Și Sirienii au fost supuși lui David, și i-au plătit un bir. Domnul ocrotea pe David ori unde se ducea.
7. Și David a luat scuturile de aur, pe cari le aveau slujitorii lui Hadadezer, și le-a adus la Ierusalim.
8. Împăratul David a mai luat multă aramă din Betah și din Berotai, cetățile lui Hadadezer.
9. Toi, împăratul Hamatului, a auzit că David bătuse toată oștirea lui Hadadezer,
10. și a trimis pe fiul său Ioram la împăratul David, ca să-i ureze de bine, și să-l laude că a pornit lupta împotriva lui Hadadezer și că l-a bătut. Căci Toi era în război cu Hadadezer. Ioram a adus vase de argint, vase de aur, și vase de aramă.
11. Împăratul David le-a închinat Domnului, cum închinase și argintul și aurul luat dela toate neamurile pe cari le biruise,
12. din Siria, din Moab, dela fiii lui Amon, dela Filistenii, dela Amalec, și din prada dela Hadadezer, fiul lui Rehob, împăratul din Țoba.
13. La întoarcerea dela biruința lui asupra Sirienilor, David și-a făcut iarăș un nume, băfînd în Valea

Sării optsprezece mii de Edomiți.

14. A pus străji în Edom, a pus străji în tot Edomul. Și tot Edomul a fost supus lui David. Domnul ocrotea pe David pretutindeni pe unde mergea.

15. David a împărățit peste Israel, și făcea judecată și dreptate la tot poporul lui.

16. Ioab, fiul lui Ţeruiei, era mai mare peste oștire; Iosafat, fiul lui Ahilud, era mai mare peste scriitori;

17. Ţadoc, fiul lui Ahitub, și Ahimelec, fiul lui Abiatar, erau preoți; Seraia era logofăt;

18. Benaia, fiul lui Iehoiada, era căpetenia Cheretiților și a Peletiților; și fiii lui David erau mari dregători.

9

1. David a zis: „A mai rămas cineva din casa lui Saul, ca să-i fac bine din pricina lui Ionatan?”

2. Era un slujitor din casa lui Saul, numit Ţiba, pe care l-au adus la David. Împăratul i-a zis: „Tu ești Ţiba?” Și el a răspuns: „Robul tău, da!”

3. Împăratul a zis: „Nu mai este nimeni din casa lui Saul, ca să mă port cu el cu o bunătate ca bunătatea lui Dumnezeu?” Și Ţiba a răspuns împăratului: „Mai este un fiu al lui Ionatan, olog de picioare”.

4. Împăratul a zis: „Unde este?” Și Ţiba a răspuns împăratului: „Este în casa lui Machir fiul lui Amiel, la Lodebar”.

5. Împăratul David l-a trimes să-l ia din casa lui Machir, fiul lui Amiel, din Lodebar.

6. Și Mefiboșet, fiul lui Ionatan, fiul lui Saul, a venit la David, a căzut cu fața la pământ, și s'a închinat. David a zis: „Mefiboșet!” Și el a răspuns: „Iată robul tău!”

7. David i-a zis: „Nu te teme, căci vreau să-ți fac bine din pricina tatălui tău Ionatan. Îți voi da înapoi toate pământurile tatălui tău Saul, și vei mânca totdeauna la masa mea”.

8. El s'a închinat, și a zis: „Cine este robul tău, ca să te uiți la un câne mort ca mine?”

9. Împăratul a chemat pe Ţiba, slujbașul lui Saul, și i-a zis: „Dau fiului stăpînului tău tot ce era al lui Saul și tot ce avea toată casa lui.

10. Tu să lucrezi pământurile pentru el, tu, fiii tăi, și robii tăi, și să strîngi rodurile, ca fiul stăpînului tău să aibă pîne de mîncare; și Mefiboșet, fiul stăpînului tău, va mânca totdeauna la masa mea”. Și Ţiba avea cincisprezece fii și douăzeci de robi.

11. El a zis împăratului: „Robul tău va face tot ce poruncește împăratul, domnul meu, robului său”. Și Mefiboșet a mîncat la masa lui David, ca unul din fiii împăratului.

12. Mefiboșet avea un fiu mic, numit Mica, și toți ceice locuiau în casa lui Ţiba erau robii lui Mefiboșet.

13. Mefiboșet locuia la Ierusalim, căci mânca totdeauna la masa împăratului. El era olog de amîndouă picioarele.

10

1. După aceea, împăratul fiilor lui Amon a murit, și în locul lui a domnit fiul său Hanun.

2. David a zis: „Voi arăta bunăvoință lui Hanun, fiul lui Nahaș, cum a arătat și tatăl lui față de mine”. Și David a trimes pe slujitorii săi să-l mîngîie pentru moartea tatălui său. Cînd au ajuns slujitorii lui David în țara fiilor lui Amon,

3. căpeteniile fiilor lui Amon au zis stăpînului lor Hanun: „Crezi că David îți trimete oameni să te mîngîie, ca să cinstească pe tatăl tău? Ori ca să cunoască și să cerceteze cetatea, ca s'o nimicească își trimete el slujitorii la tine?”

4. Atunci Hanun a luat pe slujitorii lui David, le-a ras barba pe jumătate, și le-a tăiat hainele pe jumătate pînă la coapse. Apoi le-a dat drumul.

5. David, înștiințat de lucrul acesta, a trimes niște oameni înaintea lor, căci oamenii aceia erau foarte batjocoriți; și împăratul a spus să le spună: „Rămîneți la Ierihon pînă vă va crește barba, și pe urmă să vă întoarceți.”

6. Fiii lui Amon, văzînd că se făcuseră urîți lui David, au tocmit douăzeci de mii de pedestri dela

Sirienii din Bet-Rehob și dela Sirienii din Țoba, o mie de oameni dela împăratul din Maaca, și douăsprezece mii de oameni dela oamenii din Tob.

7. La auzul acestei vești, David a trimis împotriva lor pe Ioab și toată oștirea, numai oameni viteji.

8. Fiii lui Amon au ieșit, și s'au așezat în șiruri de bătaie la intrarea porții; Sirienii din Țoba și din Rehob, și oamenii din Tob și din Maaca, erau deoparte în câmpie.

9. Ioab a văzut că avea să lupte și înainte și înapoi. A ales atunci din toți aleșii lui Israel o ceată, pe care a așezat-o împotriva Sirienilor;

10. și a pus subț porunca fratelui său Abișai ce mai rămăsese din popor, ca să țină piept fiilor lui Amon.

11. El a zis: „Dacă Sirienii vor fi mai tari decât mine, să vii în ajutorul meu; și dacă fiii lui Amon vor fi mai tari decât tine, voi veni eu să te ajut.

12. Fii tare, și să ne arătăm plini de bărbăție pentru poporul nostru și pentru cetățile Dumnezeului nostru; și Domnul să facă ce va crede!“

13. Ioab cu poporul lui a înaintat la luptă împotriva Sirienilor, și ei au luat-o la fugă dinaintea lui.

14. Și când au văzut fiii lui Amon, că Sirienii o luaseră la fugă, au fugit și ei dinaintea lui Abișai, și au intrat în cetate. Ioab a plecat dela fiii lui Amon, și s'a întors la Ierusalim.

15. Sirienii, văzînd că fuseseră bătuți de Israel, și-au strîns puterile.

16. Hadarezer a trimis după Sirienii, care erau de cealaltă parte a Rîului; și au venit la Helam, în frunte cu Șobac, căpetenia oștirii lui Hadarezer.

17. Au dat de veste lui David care a strîns tot Israelul, a trecut Iordanul, și a venit la Helam: Sirienii s-au pregătit de au ieșit înaintea lui David, și au început lupta cu el.

18. Dar Sirienii au fugit dinaintea lui Israel. Și David le-a tăiat șapte sute de cai de trăsură și patruzeci de mii de călăreți; a lovit și pe căpetenia oștirii lor Șobac, care a murit pe loc.

19. Toți împărații supuși lui Hadarezer, văzîndu-se bătuți de Israel, au făcut pace cu Israel, și i s-au supus. Și Sirienii n-au mai îndrăznit să ajute pe fiii lui Amon.

11

1. În anul următor, pe vremea când porneau împărații la război, David a trimis pe Ioab, cu slujitorii lui și tot Israelul, să pustiască țara lui Amon și să împresoare Raba. Dar David a rămas la Ierusalim.

2. Într-o după amiază spre seară, David s-a sculat de pe pat; și pe când se plimba pe acoperișul casei împărătești, a zărit de acolo o femeie care se scălda și care era foarte frumoasă la chip.

3. David a întrebat cine este femeia aceasta, și i-au spus: „Este Bat-Șeba, fata lui Eliam, nevasta lui Urie, Hetitul.“

4. Și David a trimis niște oameni s-o aducă. Ea a venit la el, și el s-a culcat cu ea. După ce s-a curățit de necurăția ei, ea s-a întors acasă.

5. Femeia a rămas însărcinată și a trimis vorbă lui David, zicînd: „Sînt însărcinată.“

6. Atunci David a trimis următoarea poruncă lui Ioab: „Trimete-mi pe Urie, Hetitul.“ Și Ioab a trimis pe Urie la David.

7. Urie a venit la David, care l-a întrebat despre starea lui Ioab, despre starea poporului, și despre mersul războiului.

8. Apoi David a zis lui Urie: „Pogoară-te acasă, și spală-ți picioarele.“ Urie a ieșit din casa împărătească, și a fost urmat de un dar din partea împăratului.

9. Dar Urie s-a culcat la poarta casei împărătești, cu toți slujitorii stăpînului său, și nu s-a pogorît acasă la el.

10. Au dat de știre lui David despre aceasta, și i-au spus: „Urie nu s-a pogorît la el casă.“ Și David a zis lui Urie: „Nu vii tu oare din călătorie? Pentruce nu te-ai pogorît acasă?“

11. Urie a răspuns lui David: „Chivotul și Israel și Iuda locuiesc în corturi, domnul meu Ioab și slujitorii domnului meu sînt tăbărîți în câmp, și eu să intru în casă să mănînc și să beau și să mă culc cu nevastă-mea! Viu ești tu și viu este sufletul tău că nu voi face lucrul acesta.“

12. David a zis lui Urie: „Mai rămîi și astăzi aici, și mîne îți voi da drumul.“ Și Urie a rămas la Ierusalim în ziua aceea și a doua zi.

13. David l-a poftit să mănânce și să bea cu el, și l-a îmbătat; și seara. Urie a ieșit și s-a culcat cu slujitorii stăpînului său, dar nu s-a pogorît acasă.
14. A doua zi dimineata, David a scris o scrisoare lui Ioab, și a trimes-o prin Urie.
15. În scrisoarea aceasta scria: „Puneți pe Urie în locul cel mai greu al luptei, și trageți-vă înapoi dela el, ca să fie lovit și să moară.“
16. Ioab, împresurînd cetatea, a pus pe Urie în locul pe care-l știa apărat de ostași viteji.
17. Oamenii din cetate au făcut o ieșire și s’au bătut împotriva lui Ioab; au căzut mulți din popor, din slujitorii lui David, și a fost ucis și Urie, Hetitul.
18. Ioab a trimes un sol să istorisească lui David tot ce se petrecuse în luptă.
19. Și a dat solului următoarea poruncă: „Cînd vei isprăvi de istorisit împăratului toate amănuntele luptei,
20. poate că se va mînia și va zice: „Pentruce v-ați apropiat de cetate să luptați împotriva ei? Nu știați că se aruncă săgeți din vîrfurile zidului?”
21. Cine a omorît pe Abimelec, fiul lui Ierubeșet? Nu o femeie, care a aruncat peste el din vîrfurile zidului o piatră de moară, și n-a murit el la Tebeț? Pentruce v-ați apropiat de zid?“ Atunci să-i spui: „A murit și robul tău Urie, Hetitul.“
22. Solul a plecat; și, la sosire, a istorisit lui David tot ce-i poruncise Ioab.
23. Solul a zis lui David: „Oamenii aceia au fost mai tari decît noi; făcuseră o ieșire împotriva noastră în cîmp, și i-am dat înapoi noastră în cîmp, și i-am dat înapoi pînă la intrarea porții,
24. dar arcașii au tras de pe vîrfurile zidului asupra slujitorilor tăi, și mulți din slujitorii împăratului au fost uciși, și a murit și robul tău Urie, Hetitul.“
25. David a zis solului: „Iată ce să spui lui Ioab: „Nu te munci pentru întîmplarea aceasta, căci sabia doboară cînd pe unul, cînd pe altul; bate cetatea cu putere, dărîmă-o. Și tu, îmbărbătează-l!“
26. Nevasta lui Urie a aflat că bărbatul ei murise, și a plîns pe bărbatul ei.
27. După ce au trecut zilele de jale, David a trimes s-o ia, și a primit-o în casa lui. Ea i-a fost nevastă, și i-a născut un fiu.

Fapta lui David n’a plăcut Domnului.

12

1. Domnul a trimes pe Natan la David. Și Natan a venit la el și i-a zis: „Într-o cetate erau doi oameni, unul bogat și altul sărac.
2. Bogatul avea foarte multe oi și foarte mulți boi.
3. Săracul n’avea nimic decît o mielușă, pe care o cumpărase; o hrănea, și o creștea la el împreună cu copiii lui; ea mîncă din aceeaș bucată de pîne cu el, bea din acelaș pahar cu el, dormea la sînul lui, și o privea ca pe fata lui.
4. A venit un călător la omul acela bogat. Și bogatul nu s-a îndurat să se atingă de oile sau de boii lui, ca să pregătească un prînz călătorului care venise la el; ci a luat oaia săracului, și a gătit-o pentru omul care venise la el.“
5. David s-a aprins foarte tare de mînie împotriva omului acestuia, și a zis lui Natan: „Viu este Domnul că omul care a făcut lucrul acesta este vrednic de moarte.
6. Și să dea înapoi patru miei, pentrucă a săvîrșit fapta aceasta, și n’a avut milă.“
7. Și Natan a zis lui David: „Tu ești omul acesta!“ Așa vorbește Domnul, Dumnezeuul lui Israel: „Eu te-am uns împărat peste Israel, și te-am scăpat din mîna lui Saul;
8. te-am făcut stăpîn pe casa stăpînului tău, am pus la sînul tău nevestele stăpînului tău, și ți-am dat casa lui Israel și Iuda. Și dacă ar fi fost puțin atîta, aș mai fi adăugat.
9. Pentruce dar au disprețuit tu cuvîntul Domnului, făcînd ce este rău înaintea Lui? Ai lovit cu sabia pe Urie, Hetitul; ai luat de nevastă pe nevastă-sa, și pe el l-ai ucis cu sabia fiilor lui Amon.
10. Acum niciodată nu se va depărta sabia din casa ta, pentrucă M’ai disprețuit, și pentrucă ai luat de nevastă pe nevasta lui Urie, Hetitul.“
11. Așa vorbește Domnul. „Iată, din casa ta voi ridica nenorocirea împotriva ta, și voi lua de subt ochii tăi, pe nevestele tale și le voi da altuia care se va culca cu ele în fața soarelui acestuia.

12. Căci ai lucrat pe ascuns; Eu însă voi face lucru acesta în fața întregului Israel și în fața soarelui.“

13. David a zis lui Natan: „Am păcătuit împotriva Domnului!“ Și Natan a zis lui David: „Domnul îți iartă păcatul, nu vei muri.

14. Dar, pentru că ai făcut pe vrăjmașii Domnului să-L hulească, săvârșind fapta aceasta, fiul care ți s-a născut, va muri.“

15. Și Natan a plecat acasă.

Domnul a lovit copilul pe care-l născuse lui David nevasta lui Uirie, și a fost greu bolnav.

16. David s-a rugat lui Dumnezeu pentru copil, și a postit; și când a venit acasă, toată noaptea a stat culcat pe pământ.

17. Bătrânii casei au stăruit de el să se scoale dela pământ; dar n-a voit, și n-a mâncat nimic cu ei.

18. A șaptea zi, copilul a murit. Slujitorii lui David s-au temut să-i dea de veste că a murit copilul. Căci ziceau: „Când copilul trăia încă, i-am vorbit, și nu ne-a ascultat: cum să îndrăznim să-i spunem: „A murit copilul?“ Are să se întristeze și mai mult.“

19. David a băgat de seamă că slujitorii lui vorbeau în șoaptă între ei, și a înțeles că murise copilul. El a zis slujitorilor săi: „A murit copilul?“ Și ei au răspuns: „A murit.“

20. Atunci David s-a sculat de la pământ. S'a spălat, s-a uns, și și-a schimbat hainele; apoi s-a dus în casa Domnului, și s-a închinat. Întorcându-se acasă, a cerut să i se dea să mănînce, și a mâncat.

21. Slujitrii lui i-au zis: „Ce însemnează ceea ce faci? Când trăia copilul, posteai și plîngeai; și acum, când a murit copilul, te scoli și mănînci!“

22. El a răspuns: „Când trăia copilul, posteam și plîneam, căci ziceam: „Cine știe dacă nu Se va îndura Domnul de mine și dacă nu va trăi copilul?“

23. Acum, când a murit, pentruce să mai postesc? Pot să-l întorc în viață? Eu mă voi duce la el, dar el nu se va întoarce la mine.“

24. David a mîngîiat pe nevastă-sa Bet-Șeba, și a intrat la ea și s-a culcat cu ea. Ea a născut un fiu, pe care l-a numit Solomon, și care a fost iubit de Domnul.

25. El l-a încredințat în mâinile proorocului Natan, și Natan i-a pus numele Iedidia (Iubitul Domnului), pentru Domnul.

26. Ioab, care împresura Raba fiilor lui Amon, a pus mîna pe cetatea împărătească,

27. și a trimis soli lui David să-i spună: „Am început lupta împotriva Rabei, și am pus stăpînire pe cetatea apelor;

28. strînge acum cealaltă parte a poporului, tăbărăște împotriva cetății, și ia-o, ca să n-o iau eu și să vină asupra mea cîntea.“

29. David a strîns tot poporul, și a mers asupra cetății Raba; a bătut-o și a luat-o.

30. A luat cununa de pe capul împăratului ei, care cîntărea un talant de aur și era împodobită cu pietre scumpe. Au pus-o pe capul lui David, care a luat o foarte mare pradă din cetate.

31. A scos pe locuitori, și i-a trecut prin ferestraie, prin grape de fer și securi de fer, și i-a pus în cuptoarele de cărămizi; așa a făcut tuturor cetățivilor fiilor lui Amon. David s-a întors la Ierusalim cu tot poporul.

13

1. După aceea, iată ce s-a întîmplat. Absalom, fiul lui David, avea o soră frumoasă, numită Tamar; și Amnon, fiul lui David, a iubit-o.

2. Amnon era atît de chinuit din această pricină, încît a căzut bolnav după soră-sa Tamar; căci era fecioară, și-i venea greu lui Amnon să-i facă ceva.

3. Amnon avea un prieten, numit Ionadab, fiul lui Șimea, fratele lui David. Și Ionadab era un om foarte șiret.

4. El i-a zis: „Pentruce te usuci din zi în zi, tu, fiul împăratului? Nu vrei să-mi spui?“ Amnon i-a răspuns: „Iubesc pe Tamar, sora fratelui meu Absalom.“

5. Ionadab i-a zis: „Culcă-te în pat, și fă-te bolnav. Când va veni tatăl tău să te vadă, să-i spui: „Dă voie sorei mele Tamar, să vină să-mi dea să mănînc; să-mi pregătească subt ochii mei o mîncare, ca s-o văd și s-o iau din mîna ei.“

6. Amnon s-a culcat și s-a făcut bolnav. Împăratul a venit să-l vadă, și Amnon a zis împăratului: „Te rog, să vină soru-mea Tamar să facă două turte subt ochii mei și să le mănînc din mîna ei.“
7. David a trimis să spună Tamarei înlăuntrul odăilor ei: „Du-te în casa fratelui tău Amnon, și pregătește-i o mîncare.“
8. Tamar s-a dus în casa fratelui ei Amnon, care era culcat. A luat plămădeală, a frămîntat-o, a pregătit turte înaintea lui, și le-a copt;
9. luînd apoi tigiaia, le-a răsturnat înaintea lui.“ Dar Amnon n-a vrut să mănînce. El a zis: „Scoateți pe toată lumea afară.“ Și toată lumea a ieșit afară dela el.
10. Atunci Amnon a zis Tamarei: „Adu-mi mîncarea în odaie, și s-o mănînc din mîna ta.“ Tamar a luat turtele pe cari le făcuse, și le-a dus fratelui său Amnon, în odaie.
11. Pe cînd i le dădea ea să le mănînce, el a apucat-o și i-a zis: „Vino, soro, și culcă-te cu mine.“
12. Ea i-a răspuns: „Nu, frate, nu mă necinsti, căci nu se face așa în Israel; nu face mișelia aceasta.“
13. Unde mă voi duce eu cu rușinea mea? Și tu vei trece drept un mișel în Israel. Acum, vorbește, te rog, împăratului, și nu se va împotrivi să fiu a ta.“
14. Dar el n-a vrut s-o asculte; a silit-o, a necinstit-o și s-a culcat cu ea.
15. Apoi Amnon a urît-o foarte mult, mai mult decît o iubise.
Și i-a zis: „Scoală-te, și du-te!“
16. Ea i-a răspuns: „Nu mai mări răul pe care l-ai făcut, izgonindu-mă.“
17. El n-a vrut s-o asculte și, chemînd băiatul care-i slujea, a zis: „Izgonește dela mine pe femeia aceasta, scoate-o afară, și încuie ușa după ea!“
18. Ea avea o rochie pestriță; căci aceasta era haina pe care o purtau fetele împăratului, cîtă vreme erau fecioare. Slujitorul lui Amnon a scos-o afară, și a încuiat ușa după ea.
19. Tamar și-a presărat cenușă pe cap, și și-a sfișiat haina pestriță; a pus mîna în cap, și a plecat tipînd.
20. Fratele ei Absalom, i-a zis: „A stat fratele tău Amnon cu tine? Acum, soro, taci, căci este fratele tău; nu te prea trece cu firea din pricina aceasta.“ Și Tamar, nemîngîiată, a locuit în casa fratelui ei Absalom.
21. Împăratul David a aflat toate aceste lucruri, și s-a mîniat foarte tare.
22. Absalom n-a vorbit nici bine nici rău cu Amnon; dar a început să-l urască, pentru că necinstise pe soru-sa Tamar.
23. După doi ani, pe cînd Absalom avea tunsul oilor la Baal-Hațor, lîngă Efraim, a poftit pe toți fiii împăratului.
24. Absalom s-a dus la împărat, și a zis: „Iată, robul tău are tunsul oilor; să vină împăratul și slujitorii lui la robul tău.“
25. Și împăratul a zis lui Absalom: „Nu, fiule, nu vom veni toți, ca să nu-ți fie greu.“ Absalom a stăruit de el; dar împăratul n-a vrut să se ducă, și l-a binecuvîntat.
26. Absalom a zis: „Dă voie măcar fratelui meu Amnon să vină cu noi.“ Împăratul i-a răspuns: „Pentru ce să vină el cu tine?“
27. În urma stăruințelor lui Absalom, împăratul a lăsat să meargă cu el pe Amnon și toți fiii săi.
28. Absalom a dat următoarea poruncă slujitorilor săi: „Luați seama cînd se va veseli inima lui Amnon de vin, și cînd vă voi zice: „Loviți pe Amnon!“ atunci să-l omoriți; să nu vă temeți de nimic: oare nu vă poruncesc eu? Fiți tari, și arătați-vă oameni de inimă!“
29. Slujitorii lui Absalom au făcut lui Amnon cum le poruncise Absalom. Și toți fiii împăratului s-au sculat, au încălecat fiecare pe catîrul lui, și au fugit.
30. Pe cînd erau pe drum, a ajuns zvonul la David că Absalom, a ucis pe toții fiii împăratului, și că n-a mai rămas niciunul din ei.
31. Împăratul s-a sculat, și-a rupt hainele, și s-a culcat pe pămînt, și toți slujitorii lui stăteau acolo cu hainele sfișiate.
32. Ionadab, fiul lui Șimea, fratele lui David, a luat cuvîntul și a zis: „Să nu creadă domnul meu că toți tinerii, fiii împăratului, au fost uciși, căci numai Amnon a murit; aceasta este urmarea unei hotărîri a lui Absalom, din ziua cînd Amnon a necinstit pe soră-sa Tamar.“
33. Să nu se mai muncească dar împăratul, domnul meu, cu gîndul că toți fiii împăratului au murit,

căci numai Amnon a murit.

34. Absalom a fugit.

Și tânărul pus de strajă a ridicat ochii și s-a uitat. Și iată că o mare ceată venea pe drumul dinapoia lui, dinspre munte.

35. Ionadab a zis împăratului: „Iată că vin fiii împăratului! Astfel se adeverește ce spunea robul tău.“

36. Pe cînd isprăvea el vorba, iată că fiii împăratului au venit. Au ridicat glasul, și au plîns; și împăratul și toți slujitorii lui au plîns mult.

37. Absalom fugise, și s-a dus la Talmai, fiul lui Amihur, împăratul Gheșurului. Și David jălea în fiecare zi pe fiul său.

38. Absalom a stat trei ani la Gheșur, unde se dusesese, după ce fugise.

39. Împăratul David a încetat să mai urmărească pe Absalom, căci se mîngîiase de moartea lui Amnon.

14

1. Ioab, fiul Țeruei, a băgat de seamă că inima împăratului era aprinsă de dor după Absalom.

2. A trimes să aducă din Tecoa o femeie iscusită, și i-a zis: „Fă-te că plîngi, și îmbracă-te în haine de jale; nu te unge cu untdelemn, și fii ca o femeie care de multă vreme plînge după un mort.

3. Să te duci astfel la împărat, și să-i vorbești așa și așa.“ Și Ioab i-a spus ce trebuia să zică.

4. Femeia aceea din Tecoa s-a dus să vorbească împăratului. A căzut cu fața la pămînt, s-a închinat, și a zis: „Împărate, scapă-mă !“

5. Împăratul i-a zis: „Ce ai?“ Ea a răspuns: „Da, sînt văduvă, bărbatul mi-a murit!

6. Roaba ta avea doi fii; amîndoi s-au certat pe cîmp, și n-a fost nimeni să-i despartă; unul a lovit pe celalt, și l-a omorît.

7. Și iată că toată familia s-a ridicat împotriva roabei tale, zicînd: „Scoate încoace pe ucigașul fratelui său! Vrem să-l omorîm, pentru viața fratelui său pe care l-a ucis; vrem să nimicim chiar și pe moștenitor!“ Ei ar stinge astfel și tăciunele care-mi mai rămîne, ca să nu lase bărbatului meu nici nume nici urmaș viu pe fața pămîntului.“

8. Împăratul a zis femeii: „Du-te acasă. Voi da porunci cu privire la tine.“

9. Femeia din Tecoa a zis împăratului: „Asupra mea, împărate, domnul meu, și asupra casei tatălui meu să cadă pedeapsa; împăratul și scaunul lui de domnie să nu aibă nimic de suferit“.

10. Împăratul a zis: „Dacă va vorbi cineva împotriva ta, să-l aduci la mine, și nu se va mai atinge de tine.“

11. Ea a zis: „Să-și aducă aminte împăratul de Domnul, Dumnezeul tău, pentruca răzbunătorul sîngelui să nu mărească prăpădul, și să nu mi se nimicească fiul!“ Și el a zis: „Viu este Domnul, că un păr din capul fiului tău nu va cădea la pămînt!“

12. Femeia a zis: „Dă voie roabei tale să spună o vorbă domnului meu, împăratul.“ Și el a zis: „Vorbește!“

13. Femeia a zis: „Pentruce gîndești tu astfel cu privire la poporul lui Dumnezeu, căci nu iese chiar din cuvintele împăratului că împăratul este ca și vinovat cînd nu cheamă înapoi pe acela pe care l-a gonit?

14. Trebuie negreșit să murim, și vom fi ca niște ape vărsate pe pămînt, cari nu se mai adună. Dumnezeu nu ia viața, ci dorește ca fugarul să nu rămînă izgonit dinaintea Lui.

15. Acum, dacă am venit să spun aceste lucruri împăratului, domnului meu, am venit pentrucă poporul m-a înspăimîntat. Și roaba ta a zis: „Vreau să vorbesc împăratului; poate că împăratul va face ce va zice roaba sa.

16. Da, împăratul va asculta pe roaba sa, ca să scape din mîna celor ce caută să ne nimicească, pe mine și pe fiul meu, din moștenirea lui Dumnezeu.“

17. Roaba ta a zis: „Cuvîntul domnului meu împăratul să-mi dea odihnă. Căci domnul meu împăratul este ca un înger al lui Dumnezeu, gata să audă binele și răul. Și Domnul, Dumnezeul tău, să fie cu tine.“

18. Împăratul a răspuns, și a zis femeii: „Nu-mi ascunde ce te voi întreba.“ Și femeia a zis: „Să vorbească domnul meu împăratul!“
19. Împăratul a zis atunci: „Oare mîna lui Ioab nu este ea cu tine în toată treaba aceasta?“ Și femeia a răspuns: „Viu este sufletul tău, împărate, domnul meu, că nu este cu puțință nici o abatere nici la dreapta nici la stînga dela tot ce a zis domnul meu împăratul. În adevăr, robul tău Ioab mi-a poruncit, și a pus în gura roabei tale toate aceste cuvinte.“
20. Ca să dea o altă înfățișare lucrului, a făcut robul tău Ioab lucrul acesta. Dar domnul meu este tot atît de înțelept ca și un înger al lui Dumnezeu, ca să cunoască tot ce se petrece pe pămînt.“
21. Împăratul a zis lui Ioab: „Iată, vreau să fac lucrul acesta; du-te dar, de adu înapoi pe tînărul Absalom.“
22. Ioab a căzut cu fața la pămînt, s-a închinat, și a binecuvîntat pe împăratul. Apoi a zis: „Robul tău cunoaște azi că am căpătat trecere înaintea ta, împărate, domnul meu, fiindcă împăratul lucrează după cuvîntul robului său.“
23. Ioab s'a sculat, a plecat în Gheșur, și a adus pe Absalom înapoi la Ierusalim.
24. Dar împăratul a zis: „Să se ducă în casa lui, și să nu-mi vadă fața.“ Și Absalom s-a dus în casa lui, și n-a văzut fața împăratului.
25. Nu era om în tot Israelul așa de vestit ca Absalom în privința frumuseței lui; din talpa piciorului pîna în creștetul capului, n-avea niciun cusur.
26. Cînd își tunde capul - și-l tunde în fiecare an, pentrucă părul îi era greu - greutatea părului de pe capul lui era de două sute de sicli, după greutatea împăratului.
27. Lui Absalom i s-au născut trei fii, și o fiică, numită Tamar, care era o femeie frumoasă la chip.
28. Absalom a locuit doi ani la Ierusalim, fără să vadă fața împăratului.
29. Apoi a chemat pe Ioab, să-l trimeată la împăratul: dar Ioab n'a voit să vină la el. L-a chemat a doua oară; și Ioab tot n'a vrut să vină.
30. Absalom a zis atunci slujitorilor lui: „Vedeți, ogorul lui Ioab este lîngă al meu; are orz pe el; duceți-vă și puneți-i foc.“ Și slujitorii lui Absalom au pus foc cîmpului.
31. Ioab s-a sculat și s-a dus la Absalom acasă. Și i-a zis: „Pentruce au pus slujitorii tăi foc cîmpului meu?“
32. Absalom a răspuns lui Ioab: „Iată, ți-am trimes vorbă și ți-am zis: „Vino aici, și te voi trimete la împărat să-i spui: „Pentruce m-am întors din Gheșur? Ar fi fost mai bine pentru mine să fiu și acum acolo. Doresc acum să văd fața împăratului; și dacă este vreo nelegiuire în mine, să mă omoare.“
33. Ioab s-a dus la împărat, și i-a spus lucrul acesta. Și împăratul a chemat pe Absalom, care a venit la el și s-a aruncat cu fața la pămînt înaintea lui. Împăratul a sărutat pe Absalom.

15

1. După aceea, Absalom și-a pregătit care și cai, și cinci zeci de oameni cari alergau înaintea lui.
2. Se scula dis de dimineață, și stătea la marginea drumului la poartă. Și ori de cîte ori avea cineva vreo neînțelegere și se ducea la împărat la judecată, Absalom îl chema și zicea: „Din ce cetate ești?“ După ce-i răspundea: „Sînt din cutare seminție a lui Israel,“
3. Absalom îi zicea: „Iată, pricina ta este bună și dreaptă; dar nimeni din partea împăratului nu te va asculta.“
4. Absalom zicea: „De m-ar pune pe mine judecător în țară! Orice om care ar avea o neînțelegere și o judecată, ar veni la mine, și i-aș face dreptate.“
5. Și cînd se apropia cineva să se închine înaintea lui, el îi întindea mîna, îl apuca, și-l săruta.
6. Absalom se purta așa cu toți aceia din Israel cari se duceau la împărat să ceară dreptate. Și Absalom cîștiga inima oamenilor lui Israel.
7. După trecere de patruzeci (Sau: patru.) de ani, Absalom a zis împăratului: „Dă-mi voie să mă duc la Hebron să împlinesc o juruință pe care am făcut-o Domnului.“
8. Căci robul tău a făcut o juruință, cînd locuiam la Gheșur în Siria; și am zis: „Dacă mă va aduce Domnul înapoi la Ierusalim, voi da cinste Domnului.“
9. Împăratul i-a zis: „Du-te în pace.“ Absalom s-a sculat, și a plecat la Hebron.

10. Absalom a trimis iscoade în toate semințiile lui Israel, să spună: „Cînd veți auzi sunetul trâmbiței, să ziceți: „Absalom s-a făcut împărat la Hebron!“
11. Două sute de oameni din Ierusalim, cari fuseseră poftiți, au însoțit pe Absalom; și l-au însoțit în prostia lor, fără să știe nimic.
12. Pe cînd aducea Absalom jertfele, a trimis în cetatea Ghilo după Ahitofel, Ghilonitul, sfetnicul lui David. Uneltirea căpăta putere, și poporul se îndrepta în număr tot mai mare de partea lui Absalom.
13. Cineva a venit și a dat de știre lui David, și a zis: „Inima oamenilor lui Israel s-a întors spre Absalom.“
14. Și David a zis tuturor slujitorilor lui cari erau cu el la Ierusalim: „Sculați-vă să fugim, căci nu vom scăpa dinaintea lui Absalom. Grăbiți-vă de plecare; altfel, nu va întârzia să ne ajungă, și va arunca nenorocirea peste noi, și va trece cetatea prin ascuțișul săbiei.“
15. Slujitorii împăratului i-au zis: „Slujitorii tăi vor face tot ce va voi domnul nostru împăratul.“
16. Împăratul a ieșit, și toată casa lui mergea după el; și a lăsat zece țiitoare pentru paza casei.
17. Împăratul a ieșit astfel, și tot poporul îl urma. Și s-au oprit la cea din urmă casă.
18. Toți slujitorii lui, toți Cheretiții și toți Peletiții, au trecut alături de el; și toți Gatiții, în număr de șase sute de oameni, veniți din Gat după el, au trecut înaintea împăratului.
19. Împăratul a zis lui Itai din Gat: „Pentru ce să vii și tu cu noi? Întoarce-te, și rămîi cu împăratul, căci ești străin, și ai fost luat chiar din țara ta.
20. De ieri ai venit, și azi să te fac să rătăcești cu noi încoace și încolo, cînd nici eu însumi nu știu unde mă duc! Întoarce-te, și ia și pe frații tăi cu tine. Domnul să se poarte cu tine cu bunătate și credincioșie!“
21. Itai a răspuns împăratului, și a zis: „Viu este Domnul și viu este domnul meu împăratul, că în locul unde va fi domnul meu împăratul, fie ca să moară, fie ca să trăiască, acolo va fi și robul tău.“
22. David a zis atunci lui Itai: „Du-te și treci!“ Și Itai din Gat a trecut înainte, cu toți oamenii lui și toți copiii cari erau cu el.
23. Tot ținutul plîngea și scoteau țipete mari, la trecerea întregului popor. Împăratul a trecut apoi și el pîrîul Chedron, și tot poporul a apucat pe drumul care duce în pustie.
24. Țadoc era și el acolo, și cu el toți Leviții, ducînd chivotul legămîntului lui Dumnezeu; și au așezat jos chivotul lui Dumnezeu, și Abiatar se suia, în timp ce tot poporul isprăvea de ieșit din cetate.
25. Împăratul a zis lui Țadoc: „Du chivotul lui Dumnezeu înapoi în cetate. Dacă voi căpăta trecere înaintea Domnului, mă va aduce înapoi și mă va face să văd chivotul și locașul lui.
26. Dar dacă va zice: „Nu-mi place de tine“, iată-mă, să facă ce va crede cu mine.
27. Împăratul a mai zis preotului Țadoc: „Înțelegi? Întoarce-te în pace în cetate, cu fiul tău Ahimaț, și cu Ionatan, fiul lui Abiatar, cei doi fii ai voștri.
28. Vedeți, voi aștepta în cîmpiile pustiei, pînă ce-mi vor veni vești din partea voastră.“
29. Astfel Țadoc și Abiatar au dus înapoi chivotul lui Dumnezeu la Ierusalim, și au rămas acolo.
30. David a suit dealul măslinilor. Suia plîngînd și cu capul acoperit, și mergea cu picioarele goale; și toți ceice erau cu el și-au acoperit și ei capul, și suiau plîngînd.
31. Au venit și au spus lui David: „Ahitofel este împreună cu Absalom printre uneltitori.“ Și David a zis: „Doamne, nimicește sfaturile lui Ahitofel!“
32. Cînd a ajuns David pe vîrf, unde s'a închinat înaintea lui Dumnezeu, iată că Hușai, Architul, a venit înaintea lui, cu haina sfîșiată și capul acoperit cu țărînă.
33. David i-a zis: „Dacă vei veni cu mine, îmi vei fi o povară.
34. Dimpotrivă, vei nimici pentru mine sfaturile lui Ahitofel, dacă te vei întoarce în cetate, și vei zice lui Absalom: „Împărate, eu voi fi robul tău; odinioară am fost robul tatălui tău, dar acum sînt robul tău.“
35. Preoții Țadoc și Abiatar nu vor fi acolo cu tine? Tot ce vei afla din casa împăratului spune preoților Țadoc și Abiatar.
36. Și fiindcă ei au acolo la ei pe cei doi fii ai lor, pe Ahimaț, fiul lui Țadoc, și pe Ionatan, fiul lui Abiatar, prin ei îmi veți trimete tot ce veți afla.

37. Huşai, prietenul lui David, s'a întors dar în cetate. Şi Absalom a intrat în Ierusalim.

16

1. Când trecuse David puţin de vîrf, iată că Țiba, slujitorul lui Mefiboşet, a venit înaintea lui cu doi măgari înşălaţi, pe cari erau două sute de pîni, o sută de turte de stafide, o sută de roade de vară, şi un burduf cu vin.
2. Împăratul a zis lui Țiba: „Ce vrei să faci cu acestea?“ Şi Țiba a răspuns: „Măgarii sînt pentru casa împăratului, pentru călărie, pînile şi roadele de vară sînt pentru hrana tinerilor, şi vinul pentru potolirea setei celor ce vor fi obosiţi în pustie.
3. Împăratul a zis: „Unde este fiul stăpînului tău?“ Şi Țiba a răspuns împăratului: „Iată, a rămas la Ierusalim, căci a zis: „Astăzi casa lui Israel îmi va da înapoi împărăţia tatălui meu.“
4. Împăratul a zis lui Țiba: „Tot ce este al lui Mefiboşet este al tău.“ Şi Țiba a zis: „Mă închin cu plecăciune! Să capăt trecere înaintea ta, împărate, domnul meu!“
5. David ajunsese pînă la Bahurim. Şi de acolo a ieşit un om din familia şi din casa lui Saul, numit Şimei, fiul lui Ghera. El înaninta blestemînd,
6. şi a aruncat cu pietre după David şi după toţi slujitorii împăratului David, în timp ce tot poporul şi toţi vitejii stăteau la dreapta şi la stînga împăratului.
7. Şimei vorbea astfel cînd blestema: „Du-te, du-te, om al sîngelui, om rău!
8. Domnul face să cadă asupra ta pedeapsa pentru tot sîngele casei lui Saul, al cărui scaun de domnie l-ai luat, şi Domnul a dat împărăţia în mînile fiului tău Absalom; şi iată-te nenorocit, căci eşti un om al sîngelui!“
9. Atunci Ahişai, fiul Țeruiei, a zis împăratului: „Pentru ce bleastă ai acest cîine mort pe domnul meu împăratul? Lasă-mă, te rog, să mă duc să-i tai capul.“
10. Dar împăratul a zis: „Ce aveţi voi cu mine, fiii Țeruiei? Dacă bleastă ai, înseamnă că Domnul i-a zis: „Bleastă pe David!“ Cine-i va zice dar: „Pentru ce faci așa?“
11. Şi David a zis lui Ahişai şi tuturor slujitorilor săi: „Iată că fiul meu, care a ieşit din trupul meu, vrea să-mi ia viaţa; cu cît mai mult Beniamitul acesta! Lăsaţi-l să blesteme, căci Domnul i-a zis.
12. Poate că Domnul se va uita la necazul meu, şi-mi va face bine în locul blestemelor de azi.“
13. David şi oamenii lui şi-au văzut de drum. Şimei mergea pe coasta muntelui, în dreptul lui David, şi mergînd, blestema, arunca cu pietre împotriva lui, şi vîntura praf.
14. Împăratul şi tot poporul care era cu el au ajuns la Aiefîm, şi acolo s'au odihnit.
15. Absalom şi tot poporul, bărbaţii lui Israel, intraseră în Ierusalim. Ahitofel era şi el cu Absalom.
16. Cînd a ajuns Huşai, Architul, prietenul lui David, la Absalom, i-a zis: „Trăiască împăratul! Trăiască împăratul!“
17. Şi Absalom a zis lui Huşai: „Iată cît de mult ții tu la prietenul tău! Pentru ce nu te-ai dus cu prietenul tău?“
18. Huşai a răspuns lui Absalom: „Pentru că vreau să fiu al aceluia pe care l-a ales Domnul şi tot poporul acesta şi toţi bărbaţii lui Israel, şi cu el vreau să rămîn.
19. De altfel, cui îi voi sluji? Nu fiului său? Cum am slujit tatălui tău, așa îți voi sluji şi ție.“
20. Absalom a zis lui Ahitofel: „Sfătuiți-vă împreună; ce avem de făcut?“
21. Şi Ahitofel a zis lui Absalom: „Intră la țiitoarele pe cari le-a lăsat tatăl tău pentru paza casei; astfel, tot Israelul va şti că te-ai făcut urît tatălui tău, şi mînile tuturor celor ce sînt cu tine se vor întări.“
22. Au întins un cort pentru Absalom pe acoperiş, şi Absalom a intrat la țiitoarele tatălui său, în faţa întregului Israel.
23. Sfatul dat pe vremea aceea de Ahitofel avea tot atîta putere ca şi cînd ar fi întrebat chiar pe Dumnezeu. Tot așa era cu toate sfaturile lui Ahitofel, fie pentru David, fie pentru Absalom.

1. Ahitofel a zis lui Absalom: „Lasă-mă să aleg douăsprezece mii de oameni! Mă voi scula, și voi urmări pe David chiar în noaptea aceasta.
2. Îl voi lua pe neașteptate, când va fi obosit și va avea mâinile slăbite, îl voi înspăimînta, și tot poporul care este cu el va fugi. Voi lovi numai pe împărat,
3. și voi aduce înapoi la tine pe tot poporul; moartea omului pe care-l urmărești va face ca toți să se întoarcă, și tot poporul va fi în pace.“
4. Cuvintele acestea au plăcut lui Absalom și tuturor bătrînilor lui Israel.
5. Dar Absalom a zis: „Chemăți și pe Hușai, Architul, și să auzim și ce va zice el.“
6. Hușai a venit la Absalom, și Absalom i-a zis: „Iată cum a vorbit Ahitofel; trebuie să facem ce a zis el, sau nu? Spune tu!“
7. Hușai a răspuns lui Absalom: „De data aceasta, sfatul pe care ți l-a dat Ahitofel nu este bun.“
8. Și Hușai a zis: „Tu cunoști vitejia tatălui tău și a oamenilor lui; sînt înfuriați ca o ursoaică de pe cîmp, căreia i s-au răpit puii. Tatăl tău este un om de război, și nu va petrece noaptea cu poporul;
9. iată, acum, stă ascuns în vreo groapă sau în vreun alt loc. Și dacă, dela început, vor cădea unii sub loviturile lor, se va auzi îndată, și se va zice: „Poporul care urma pe Absalom a fost înfrînt!“
10. Atunci cel mai viteaz, chiar dacă ar fi avut o inimă de leu, se va înspăimînta; căci tot Israelul știe că tatăl tău este un viteaz, și că are niște viteji cu el.
11. Sfatul meu este dar ca tot Israelul să se strîngă la tine, dela Dan pînă la Beer-Șeba, o mulțime ca nisipul de pe marginea mării. Și tu însuși să mergi la luptă.
12. Dacă vom ajunge la el în vreun loc unde l-am găsi, vom cădea peste el cum cade roua pe pămînt; și nu va scăpa niciunul, nici el, nici vreunul din oamenii cari sînt cu el.
13. Dacă va fugi într-o cetate, tot Israelul va duce funii la cetatea aceea, și o vom trage în pîrîu, pînă cînd nu va mai rămînea nici o piatră în ea.“
14. Absalom și toți oamenii lui Israel au zis: „Sfatul lui Hușai, Architul, este mai bun decît sfatul lui Ahitofel.“ Dar Domnul hotărîse să nimicească bunul sfat al lui Ahitofel, ca să aducă nenorocirea peste Absalom.
15. Husai a zis preoților Țadoc și Abiatar: „Ahitofel a dat cutare și cutare sfat lui Absalom și bătrînilor lui Israel, și eu i-am sfătuit cutare și cutare lucru.
16. Acum trimeteți îndată știre lui David, și spuneți-i: „Nu sta noaptea în cîmpiile pustiei, ci du-te mai departe, ca nu cumva împăratul și tot poporul care este cu el să fie în primejdie să piară.“
17. Ionatan și Ahimaaș stăteau lîngă fîntîna Roguel. Slujnica venea și le aducea știri, iar ei se duceau să dea de veste împăratului David; căci nu îndrăzneau să se arate și să intre în cetate.
18. Dar odată i-a zărit un tînăr, și a spus lui Absalom. Ei au plecat amîndoi în grabă, și au ajuns la Bahurim, la casa unui om care avea o fîntînă în curte, și s-au pogorît în ea.
19. Femeia a luat o învelitoare, a întins-o peste gura fîntînii, și a împrăștiat urluială pe ea, ca să nu dea nimic de bănuț.
20. Slujitorii lui Absalom au intrat în casă la femeia acesta, și au zis: „Unde sînt Ahimaaș și Ionatan?“ Femeia le-a răspuns: „Au trecut pîrîul“. Au căutat, și negăsindu-i, s-au întors la Ierusalim.
21. După plecarea lor, Ahimaaș și Ionatan au ieșit din fîntînă, și s-au dus să dea de știre împăratului David. Au zis lui David: „Sculați-vă și grăbiți-vă de treceți apa, căci Ahitofel a plănuț cutare și cutare lucru împotriva voastră.“
22. David și tot poporul care era cu el s-au sculat și au trecut Iordanul; cînd se lumina de ziuă, nu rămăsese nici unul care să nu fi trecut Iordanul“.
23. Ahitofel, cînd a văzut că sfatul lui n'a fost urmat, a pus șaua pe măgar, și a plecat acasă în cetatea lui. Și-a pus casa în rînduială, și s'a spînzurat. Cînd a murit, l-au îngropat în mormîntul tatălui său.
24. David ajunsese la Mahanaim, cînd a trecut Absalom Iordanul, însoțit de toți bărbații lui Israel.
25. Absalom a pus pe Amasa în fruntea oștirii, în locul lui Ioab. Amasa era fiul unui om numit Itra, Israelitul, care intrase la Abigal, fata lui Nahaș și sora Țeruei, mama lui Ioab.
26. Israel și Absalom au tăbărît în țara Galaadului.

27. Când a ajuns David la Mahanaim, Şobi, fiul lui Nahaş, din Raba fiilor lui Amon, Machir, fiul lui Amiel, din Lodebar, şi Barzilai Galaaditul, din Roghelim,
28. au adus paturi, lighene, vase de pământ, grâu, orz, făină, grâu prăjit, bob, linte, uscături,
29. miere, unt, oi, şi brânză de vacă. Au adus aceste lucruri lui David şi poporului care era cu el, ca să mănânce; căci ziceau: „Poporul acesta trebuie să fi suferit de foame, de oboseală şi de sete, în pustie.“

18

1. David a numărat poporul care era cu el, şi a pus peste ei căpetenii peste mii şi căpetenii peste sute.
2. A pus o treime din popor supt porunca lui Ioab, o treime supt Abişai, fiul Ţeruiei, fratele lui Ioab, şi o treime sub Itai din Gat. Şi împăratul a zis poporului: „Vreau să ies şi eu împreună cu voi.“
3. Dar poporul a zis: „Să nu ieşi! Căci dacă vom lua-o la fugă, luarea aminte nu se va îndrepta asupra noastră; şi când vor cădea jumătate din noi, nu vor lua seama la noi; dar tu eşti ca zece mii dintre noi, şi acum este mai bine să ne vii în ajutor din cetate.“
4. Împăratul le-a răspuns: „Voi face ce credeţi că este mai bine.“ Şi împăratul a stat lângă poartă, în timp ce tot poporul ieşea cu sutele şi miile.
5. Împăratul a dat următoarea poruncă lui Ioab, lui Abişai şi lui Itai: „Pentru dragostea pe care o aveţi faţă de mine, purtaţi-vă blînd cu tînărul Absalom!“ Şi tot poporul a auzit porunca împăratului, dată tuturor căpeteniilor cu privire la Absalom.
6. Poporul a ieşit în cîmp înaintea lui Israel, şi bătălia a avut loc în pădurea lui Efraim.
7. Acolo, poporul lui Israel a fost bătut de slujitorii lui David, şi a fost o mare înfrîngere în ziua aceea, ca douăzeci de mii de oameni.
8. Lupta s'a întins pe tot ţinutul, şi pădurea a mîncat mai mult popor în ziua aceea decît a mîncat sabia.
9. Absalom s'a pomenit în faţa oamenilor lui David. Era călare pe un catîr. Catîrul a pătruns sub ramurile încîlcite ale unui mare stejar, şi capul lui Absalom s-a prins de stejar; a rămas astfel spînzurat între cer şi pământ, şi catîrul care era sub el a trecut înainte.
10. Un om, văzînd lucrul acesta, a venit şi a spus lui Ioab: „Iată, am văzut pe Absalom spînzurat de un stejar.“
11. Şi Ioab a zis omului care i-a adus ştirea aceasta: „L-ai văzut! De ce dar nu l-ai tăiat pe loc? Ţi-aş fi dat zece sicli de argint şi un brîu.“
12. Dar omul acela a zis lui Ioab: „Chiar dacă aş cîntări în mîna mea o mie de sicli de argint, n-aş pune mîna pe fiul împăratului; căci noi am auzit următoarea poruncă pe care Ţi-a dat-o împăratul Ţie, lui Abişai şi lui Itai: „Luaţi seama fiecare la tînărul Absalom!“
13. Şi dacă l-aşi fi omorît mişeleşte, nimic n'ar fi rămas ascuns împăratului, şi tu însuţi ai fi fost împotriva mea.“
14. Ioab a zis: „Nu voi zăbovi atîta cu tine!“ Şi a luat trei săgeţi în mînă, şi le-a înfipt în inima lui Absalom, care era încă plin de viaţă în mijlocul stejarului.
15. Zece tineri, cari duceau armele lui Ioab, au înconjurat pe Absalom, l-au lovit şi l-au omorît.
16. Ioab a sunat din trîmbiţă; şi poporul s-a întors, încetînd astfel să mai urmărească pe Israel, oprit de Ioab.
17. Au luat pe Absalom, l-au aruncat într-o groapă mare din mijlocul pădurii, şi au pus peste el o grămadă foarte mare de petre. Tot Israelul a fugit, fiecare în cortul lui.
18. Pe cînd trăia, Absalom îşi ridicase un stîlp de aducere aminte în valea împăratului. Căci zicea: „N-am fii, prin cari să se poată păstra aducerea aminte a numelui meu.“ Şi a pus numele său stîlpului, care şi astăzi se numeşte stîlpul lui Absalom.
19. Ahimaaş, fiul lui Ţadoc, a zis: „Lasă-mă, să dau fuga, şi să duc împăratului vestea cea bună că Domnul i-a făcut dreptate, scăpîndu-l din mîna vrăjmaşilor săi.“
20. Ioab i-a zis: „Nu tu ai să duci veştile azi; le vei duce într-o altă zi, dar nu astăzi; fiindcă fiul împăratului a murit.“

21. Și Ioab a zis lui Cuși: „Du-te și vestește împăratului ce ai văzut.“
Cuși s-a închinat înaintea lui Ioab, și a dat fuga.
22. Ahimaț, fiul lui Țadoc, a zis iarăș lui Ioab: „Orice s-ar întâmpla, lasă-mă să alerg după Cuși.“ Și Ioab a zis: „Pentruce vrei să alergi, fiule? Nu este o solie care-ți va fi de folos.“
23. „Orice s-ar întâmpla, vreau să alerg“, a zis din nou Ahimaț. Și Ioab i-a zis: „Dă fuga!“ Ahimaț a alergat pe drumul care duce în câmpie, și a luat-o înaintea lui Cuși.
24. David ședea între cele două porți. Caraula s-a dus pe acoperișul porții spre zid; a ridicat ochii și s-a uitat. Și iată că un om alerga singur singurel.
25. Caraula a strigat, și a dat de știre împăratului. Împăratul a zis: „Dacă este singur, aduce vești.“ Și omul acela se apropia din ce în ce mai mult.
26. Caraula a văzut un alt om alergând; a strigat la portar: „Iată un om aleargă singur singurel.“
Împăratul a zis: „Și el aduce vești.“
27. Caraula a zis: „Alergătura celui dintâi pare că e a lui Ahimaț, fiul lui Țadoc.“ Și împăratul a zis: „Este un om de bine, și aduce vești bune.“
28. Ahimaț a strigat, și a zis împăratului: „Este bine de tot!“ S-a închinat înaintea împăratului cu fața pînă la pământ, și a zis: „Bindecuvîntat să fie Domnul, Dumnezeul tău, care a dat în mâinile noastre pe cei ce ridicau mîna împotriva domnului nostru împăratul.“
29. Împăratul a zis: „Tînărul Absalom este bine, sănătos?“ Ahimaț a răspuns: „Am văzut o mare învâlmășală, cînd a trimes Ioab pe slujitorul împăratului și pe mine, slujitorul tău: dar nu știu ce era.“
30. Și împăratul a zis: „Stai colea la o parte.“ Și Ahimaț a stătut deoparte.
31. Îndată a sosit Cuși. Și a zis: „Să afle domnul meu, împăratul, vestea cea bună! Astăzi Domnul ți-a făcut dreptate, scăpîndu-te din mîna tuturor celor ce se ridicau împotriva ta.“
32. Împăratul a zis lui Cuși: „Tînărul Absalom este bine, sănătos?“ Cuși a răspuns: „Ca tînărul acesta să fie vrăjmașii domnului meu, împăratul, și toți cei ce se ridică împotriva ta, ca să-ți faci rău!“
33. Atunci împăratul, cutremurîndu-se, s-a suit în odaia de sus a porții, și a plîns. Pe cînd mergea, zicea: „Fiul meu Absalom! Fiul meu, fiul meu Absalom! Cum n'am murit eu în locul tău! Absalom, fiul meu, fiul meu!“

19

1. Au venit și au spus lui Ioab: „Iată că împăratul plînge și se jălește din pricina lui Absalom.“
2. Și în ziua aceea, biruința s-a prefăcut în jale pentru tot poporul, căci în ziua aceea, poporul auzea zicîndu-se: „Împăratul este mîhnit din pricina fiului său.“
3. În aceeaș zi, poporul a intrat în cetate pe furiș, ca niște oameni rușinați că au fugit din luptă.
4. Împăratul își acoperise fața, și striga în gura mare: „Fiul meu Absalom! Absalom, fiul meu, fiul meu.“
5. Ioab a intrat în odaia unde era împăratul, și a zis: „Tu acoperi azi de rușine fața tuturor slujitorilor tăi, cari au scăpat azi viața ta, a fiilor tăi și a fetelor tale, a nevestelor tale și a țiitoarelor tale.
6. Tu iubești pe ceice te urăsc, și urăști pe ceice te iubesc, căci arăți azi că pentru tine nu sînt nici căpetenii nici slujitori; și văd acum că, dacă ar trăi Absalom și noi toți am fi murit în ziua aceasta, lucrul acesta ți-ar fi plăcut.
7. Scoală-te dar, ieși și vorbește după inima slujitorilor tăi! Căci jur pe Domnul că, dacă nu ieși să te arăți, nu va rămînea un om cu tine în noaptea aceasta; și aceasta va fi o nenorocire mai rea pentru tine decît toate nenorocirile cari ți s'au întîmplat din tinereță pînă acum.“
8. Atunci împăratul s'a sculat, și a șezut la poartă. Au spus tot poporului: „Iată că împăratul stă la poartă.“ Și tot poporul a venit înaintea împăratului.
Însă Israel fugise, fiecare în cortul lui.
9. Și în toate semințiile lui Israel, tot poporul se certa, zicînd: „Împăratul ne-a izbăvit din mîna vrăjmașilor noștri, el ne-a scăpat din mîna Filistenilor; și acum a trebuit să fugă din țară dinaintea lui Absalom.“

10. Și Absalom, pe care-l unsesem să domnească peste noi, a murit în bătălie: de ce nu puneți o vorbă pentru întoarcerea împăratului?“
11. La rîndul său, împăratul David a trimis să spună preoților Ţadoc și Abiatar: „Vorbiți bătrînilor lui Iuda, și spuneți-le: „Pentru ce ați fi voi cei din urmă pentru întoarcerea împăratului în casa lui?“ - Căci ce se spunea în tot Israelul ajunsese pînă la împărat. -
12. Voi sînteți frații mei, sînteți os din oasele mele și carne din carnea mea; pentru ce ați fi voi cei din urmă pentru aducerea împăratului înapoi?
13. Și lui Amasa spuneți-i așa: „Nu ești tu oare os din oasele mele și carne din carnea mea? Să mă pedepsească Dumnezeu cu toată asprimea, dacă nu vei fi înaintea mea pentru totdeauna căpetenia oștirii în locul lui Ioab!“
14. David a înmuiat inima tuturor celor din Iuda, de parcă ar fi fost un singur om; și au trimis să spună împăratului: „Întoarce-te, tu și toți slujitorii tăi.“
15. Împăratul s'a întors, și a ajuns pînă la Iordan. Și Iuda s'a dus la Ghilgal, ca să iasă înaintea împăratului, și să-l facă să treacă Iordanul.
16. Șimei, fiul lui Ghera, Beniamitul, care era din Bahurim, s'a grăbit să se pogoare cu cei din Iuda înaintea împăratului David.
17. Avea cu el o mie de oameni din Beniamin, și pe Ţiba, mai marele casei lui Saul, și pe cei cincisprezece fii și pe cei douăzeci de robi ai lui Ţiba. Au trecut Iordanul în fața împăratului.
18. Luntrea, pusă la îndemîna împăratului, tocmai pornise ca să-i treacă și casa dincolo; și în clipa cînd era să treacă împăratul Iordanel, Șimei, fiul lui Ghera, s'a închinat înaintea lui.
19. Și a zis împăratului: „Să nu țină seamă domnul meu de nelegiuirea mea, să uitate că robul tău l-a ocărît în ziua cînd împăratul, domnul meu, ieșea din Ierusalim, și să nu țină seamă împăratul de lucrul acesta!
20. Căci robul tău mărturisește că a păcătuit. Și iată, vin astăzi, cel dintîi din toată casa lui Iosif, înaintea împăratului, domnul meu.“
21. Atunci Abişai, fiul Ţeruei, a luat cuvîntul, și a zis: „Nu trebuie oare să moară Șimei pentru că a blestemat pe unsul Domnului?“
22. Dar David a zis: „Ce am eu cu voi, fiii Ţeruei, și pentru ce vă arătați astăzi protivnicii mei? Astăzi să se omoare oare vreun om în Israel? Nu știu eu că împărătesc azi peste Israel?“
23. Și împăratul a zis lui Șimei: „Nu vei muri!“ Împăratul i-a jurat că nu-l va omorî.
24. Mefiboșet, fiul lui Saul, s'a pogorît și el înaintea împăratului. Nu-și îngrijise nici picioarele, nici barba, nici nu-și spălase hainele, din ziua cînd plecase împăratul pînă în ziua cînd se întorcea în pace.
25. Cînd s'a dus înaintea împăratului la Ierusalim, împăratul i-a zis: „Pentru ce n'ai venit cu mine, Mefiboșet?“
26. Și el a răspuns: „Împărate, domnul meu, slujitorul meu m'a înșelat, căci robul tău, care este olog, zisese: „Voi pune șaua pe măgar, voi încăleca pe el, și voi merge cu împăratul.“
27. Și el a înegrit pe robul tău la domnul meu împăratul. Dar domnul meu împăratul este ca un înger al lui Dumnezeu. Fă ce vei crede.
28. Căci toți cei din casa tatălui meu au fost niște oameni vrednici de moarte înaintea împăratului domnul meu; și totuș, tu ai pus pe robul tău în rîndul celor ce mănîncă la masă cu tine. Ce drept mai pot avea eu, și ce am să cer eu împăratului?“
29. Împăratul i-a zis: „Ce mai vorbești atîta? Am spus: „Tu și Ţiba, veți împărți pămînturile.“
30. Și Mefiboșet a zis împăratului: „Să ia chiar totul, căci împăratul domnul meu se întoarce în pace acasă.“
31. Barzilai, Galaaditul, s'a pogorît din Roghelim, și a trecut Iordanul împreună cu împăratul, ca să-l petreacă pînă dincolo de Iordan.
32. Barzilai era foarte bătrîn, în vîrstă de optzeci de ani. El îngrijise de împărat în timpul șederii lui la Mahanaim, căci era un om foarte bogat.
33. Împăratul a zis lui Barzilai: „Vino cu mine, și te voi hrăni la mine în Ierusalim.“
34. Dar Barzilai a răspuns împăratului: „Cîți ani voi mai trăi, ca să mă sui cu împăratul la Ierusalim?“
35. Eu sînt astăzi în vîrstă de optzeci de ani. Pot eu să mai cunosc ce este bun și ce este rău? Poate

robul tău să mai aibă vreun gust pentru ce mănîncă și bea? Pot eu să mai aud glasul cîntăreților și cîntărețelor? Și pentru ce să mai fie robul tău o povară pentru domnul meu, împăratul?

36. Robul tău va merge puțin dincolo de Iordan cu împăratul. Dealtfel, pentru ce mi-ar face împăratul această binefacere?

37. Să se întoarcă robul tău, și să mor în cetatea mea, lângă mormîntul tatălui meu și mamei mele! Dar iată că robul tău Chimham va trece cu împăratul, domnul meu; fă ce vei crede pentru el.“

38. Împăratul a zis: „Chimham să treacă împreună cu mine, și voi face pentru el ce vei vrea; tot ce vei dori dela mine, îți voi da!“

39. După ce tot poporul a trecut Iordanul și după ce l-a trecut și împăratul, împăratul a sărutat pe Barzilai, și l-a binecuvîntat. Și Barzilai s'a întors acasă.

40. Împăratul s'a îndreptat spre Ghilgal, însoțit de Chimham.

Tot poporul lui Iuda și jumătate din poporul lui Israel petrecuse pe împărat dincolo de Iordan.

41. Dar toți bărbații lui Israel au venit la împărat, și i-au zis: „Pentru ce te-au furat frații noștri, bărbații lui Iuda, și au trecut pe împărat peste Iordan, împreună cu casa lui, și cu toți oamenii lui David?“

42. Toți bărbații lui Iuda au răspuns bărbaților lui Israel: „Fiindcă împăratul ne este rudă; și ce ați găsit aici, ca să vă mîniați? Am trăit noi pe cheltuiala împăratului? Ne-a făcut el daruri?“

43. Și bărbații lui Israel au răspuns bărbaților lui Iuda: „Împăratul este de zece ori mai mult al nostru, și chiar la David avem mai mult drept decît voi. Pentru ce ne-ați nesocotit? N'am fost noi cei dintîi cari am spus să se întoarcă împăratul nostru?“ Și bărbații lui Iuda au vorbit cu mai multă asprime decît bărbații lui Israel.

20

1. Acolo era un om de nimic, numit Șeba, fiul lui Bicri, Beniamitul. El a sunat din trîmbiță, și a zis: „Noi n-avem nicio parte cu David, nicio moștenire cu fiul lui Isai! Fiecare la cortul său, Israele!“

2. Și toți bărbații lui Israel s-au depărtat de David, și au urmat pe Șeba, fiul lui Bicri. Dar bărbații lui Iuda au rămas credincioși împăratului lor, și l-au însoțit dela Iordan pînă la Ierusalim.

3. David a intrat iarăși în casa lui la Ierusalim. Împăratul a luat cele zece țiuțoare pe cari le lăsase pentru paza casei, și le-a pus într-o casă sub pază; a îngrijit de ele, dar n-a intrat la ele. Și au fost închise pînă în ziua morții lor, trăind în văduvie.

4. Împăratul a zis lui Amasa: „Cheamă-mi peste trei zile pe bărbații lui Iuda; și tu să fii de față aici.“

5. Amasa a plecat să cheme pe Iuda; dar a zăbovit peste vremea pe care i-o hotărîse împăratul.

6. David a zis atunci lui Abișai: „Șeba, fiul lui Bicri, ne va face acum mai mult rău decît Absalom. Ia tu însuși pe slujitorii stăpînului tău, și urmărește-l, ca nu cumva să găsească cetăți întărite, și să se ascundă dinaintea noastră.“

7. Și Abișai a plecat, urmat de oamenii lui Ioab, de Cheretiți și de Peletiți, și de toți vitejii; au ieșit din Ierusalim, ca să urmărească pe Șeba, fiul lui Bicri.

8. Cînd au fost lângă piatra cea mare care este la Gabaon, Amasa a ajuns înaintea lor. Ioab era încins cu o sabie pe deasupra hainelor de război, cu cari era îmbrăcat; ea era legată la coapsă și sta în teacă, și cînd a înaintat Ioab, sabia a alunecat.

9. Ioab a zis lui Amasa: „Ești sănătos, frate?“ Și cu mîna dreaptă a apucat pe Amasa de barbă să-l sărute.

10. Amasa n-a luat seamă la sabia care era în mîna lui Ioab; și Ioab l-a lovit cu ea în pîntece, și i-a vărsat măruntaiele pepămînt, fără să-i mai dea o a doua lovitură. Și Amasa a murit.

Ioab și fratele său Abișai au urmărit pe Șeba, fiul lui Bicri.

11. Un bărbat dintre oamenii lui Ioab a rămas lângă Amasa, și zicea: „Cine vrea pe Ioab și cine este pentru David? Să urmeze pe Ioab!“

12. Amasa se rostogolea în sînge în mijlocul drumului; și omul acela, văzînd că tot poporul se oprește, a tras pe Amasa din drum, pe un cîmp, și a aruncat o haină pe el, cînd a văzut că toți cei ce ajungeau lângă el se opreau.

13. După ce a fost luat din drum, fiecare a urmat pe Ioab, ca să urmărească pe Șeba, fiul lui Bicri.

14. Ioab a străbătut toate semințiile lui Israel înspre Abel - Bet-Maaca, și toți bărbații de seamă s-au strâns și l-au urmat.
15. Au venit și au împresurat pe Șeba în Abel-Bet-Maaca, și au ridicat împotriva cetății un val care atingea înălțimea. Tot poporul care era cu Ioab săpa zidul ca să-l facă să cadă.
16. Atunci o femeie înțeleaptă a început să strige din cetate: „Ascultați, ascultați! Spuneți, vă rog, lui Ioab: „Apropie-te pînă aici, căci vreau să-ți vorbesc!“
17. El s'a apropiat de ea, și femeia a zis: „Tu ești Ioab?“ El a răspuns: „Eu sînt.“ Și ea i-a zis: „Ascultă vorbele roabei tale.“ El i-a răspuns: „Ascult.“
18. Și ea a zis: „Odinioară era obiceiul să se spună: „Să întrebăm în Abel!“ Și totul se isprăvea astfel.
19. Eu sînt una din cetățile liniștite și credincioase din Israel; și tu cauți să pierzi o cetate care este o mamă în Israel! Pentru ce ai nimici tu moștenirea Domnului?“
20. Ioab a răspuns: „Depart, departe de mine gîndul să nimicesc sau să dărîm!“
21. Nu este așa! Dar un om din muntele Efraim, numit Șeba, fiul lui Bicri, a ridicat mîna împotriva împăratului David; dați-l încoace numai pe el, și mă voi depărta de cetate.“ Femeia a zis lui Ioab: „Iată, capul lui îți va fi aruncat peste zid.“
22. Și femeia s-a dus și a înduplecat pe tot poporul cu înțelepciunea ei; au tăiat capul lui Șeba, fiul lui Bicri, și l-au aruncat lui Ioab. Ioab a sunat din trâmbiță; s-au împrăștiat de lîngă cetate, și fiecare s-a dus în cortul lui. Și Ioab s-a întors la Ierusalim, la împărat.
23. Ioab era mai mare peste toată oștirea lui Israel; Benaia, fiul lui Iehoiada, era în fruntea Cheretiților și a Peletiților;
24. Adoram era mai mare peste dări; Iosafat, fiul lui Ahilud, era scriitor (arhivar);
25. Șeia era logofăt; Tãdoc și Abiatar erau preoți;
26. și Ira din Iair era slujbaş de stat al lui David.

21

1. Pe vremea lui David, a fost o foamete care a ținut trei ani. David a întrebat pe Domnul, și Domnul a zis: „Din pricina lui Saul și a casei lui sîngeroase, pentru că a ucis pe gabaoniți este foametea aceasta.“
2. Împăratul a chemat pe gabaoniți să le vorbească. - Gabaoniții nu erau dintre copiii lui Israel, ci erau o rămășiță a Amoriților; copiii lui Israel se legaseră față de ei cu un jurămînt, și totuș Saul voise să-i ucidă, în rîvna lui pentru copiii lui Israel și Iuda. -
3. David a zis gabaoniților: „Ce pot face eu pentru voi, și cu ce să fac ispășire, ca să binecuvîntați moștenirea Domnului?“
4. Gabaoniții i-au răspuns: „Nu voim nici argint nici aur de la Saul și de la casa lui, și nici nu este treaba noastră să omorîm pe cineva din Israel.“ Și împăratul a zis: „Ce voiți dar să vă fac?“
5. Ei au răspuns împăratului: „Fiindcă omul acela ne-a slăbit și își pusese de gînd să ne nimicească pentru ca să ne facă să perim din tot ținutul lui Israel,
6. să ni se dea șapte bărbați din fiii lui, și-i vom spînzura înaintea Domnului, la Ghibea lui Saul, alesul Domnului.“ Și împăratul a zis: „Vi-i voi da.“
7. Împăratul a cruțat pe Mefiboșet, fiul lui Ionatan, fiul lui Saul, pentru jurămîntul pe care-l făcuseră între ei, înaintea Domnului, David și Ionatan, fiul lui Saul.
8. Dar împăratul a luat pe cei doi fii, pe cari-i născuse lui Saul Rițpa, fata lui Aiaa, și anume: Armoni și Mefiboșet, și pe cei cinci fii, pe cari-i născuse Merab, fata lui Saul, lui Adriel din Mehola, fiul lui Barzilai;
9. i-a dat în mînile Gabaoniților, cari i-au spînzurat pe munte, înaintea Domnului. Toți cei șapte au perit împreună; au fost omorîți în cele dintîi zile ale seceratului, la începutul seceratului orzurilor.
10. Rițpa, fata lui Aiaa, a luat un sac și l-a întins subt ea peste stîncă, dela începutul seceratului pînă cînd a căzut peste ei ploaie din cer; și a oprit păsările cerului să se apropie de ei în timpul zilei, și fiarele cîmpului în timpul nopții.
11. Au înștiințat pe David despre ce făcuse Rițpa, fata lui Aiaa, țiitoarea lui Saul.

12. Și David s-a dus și a luat oasele lui Saul și oasele fiului său Ionatan, dela locuitorii din Iabesul Galaadului, cari le luaseră din piața Bet-Șan, unde îi spînzuraseră Filistenii cînd au bătut pe Saul la Ghilboa.

13. A luat de acolo oasele lui Saul și oasele fiului său Ionatan; și s-au strîns și oasele celor ce fuseseră spînzurați.

14. Au îngropat oasele lui Saul și fiului său Ionatan în țara lui Beniamin, la T̄ela, în mormîntul lui Chis, tatăl lui Saul. Și au făcut tot ce poruncise împăratul.

După aceea, Dumnezeu a fost potolit față de țară.

15. Filistenii au pornit iarăș cu război împotriva lui Israel. David s-a pogorît cu slujitorii lui, și a luptat împotriva Filistenilor. David era obosit.

16. Și Ișbi-Benob, unul din copiii lui Rafa, a voit să omoare pe David; avea o sulită în greutate de trei sute de sicli de aramă, și era încins cu o sabie nouă.

17. Abișai, fiul T̄eruei, a venit în ajutorul lui David, a lovit pe Filistean, și l-a omorît. Atunci oamenii lui David, i-au jurat, zicînd: „Să nu mai ieși cu noi la luptă, ca să nu stingi lumina lui Israel“.

18. După aceea, a mai fost o bătălie la Gob cu Filistenii. Atunci Sibecai, Hușatitul, a omorît pe Saf, care era unul din copiii lui Rafa.

19. A mai fost o bătălie la Gob cu Filistenii. Și Elhanan, fiul lui Iaare-Oreghim, din Betleem, a omorît pe Goliat din Gat, care avea o sulită, al cărei mîner era ca sulul de țesut.

20. A mai fost o bătălie la Gat. Acolo era un om de statură înaltă, care avea șase degete la fiecare mîna și la fiecare picior, în totul douăzeci și patru, și care se trăgea tot din Rafa.

21. El a bațjocorit pe Israel; și Ionatan, fiul lui Șimea, fratele lui David, l-a omorît.

22. Acești patru oameni erau copiii lui Rafa născuți la Gat. Au perit uciși de mîna lui David și de mîna slujitorilor lui.

22

1. David a îndreptat către Domnul cuvintele acestei cîntări, după ce Domnul l-a izbăvit din mîna tuturor vrăjmașilor lui și din mîna lui Saul.

2. El a zis:

„Domnul este stîncă mea, cetățuia mea, Izbăvitorul meu.

3. Dumnezeu este stîncă mea,
la care găsesc un adăpost,
scutul meu și puterea care mă mîntuiește,
turnul meu cel înalt și scăparea mea.

Mîntuitorule! Tu mă scapi de sîlnicie.

4. Eu chem pe Domnul cel vrednic de laudă, și sînt izbăvit de vrămașii mei.

5. Căci valurile morții mă înconjuraseră,
șivoaiele nimicirii mă înspăimîntaseră;

6. legăturile mormîntului mă înconjuraseră,
lațurile morții mă prinseseră.

7. În strîmtoarea mea, am chemat pe Domnul,
am chemat pe Dumnezeul meu;
din locașul Lui, El mi-a auzit glasul, și strigătul meu a ajuns la urechile Lui.

8. Atunci pămîntul s-a cutremurat și s-a clătinat,
temeliile cerului s-au mișcat
și s-au zguduit, pentrucă El Se mîniase.

9. Fum se ridica din nările Lui, și un foc mistuitor ieșea din gura Lui:
cărboni aprinși țîșneau din ea.

10. A plecat cerurile, și S-a pogorît:
un nor gros era sub picioarele Lui.

11. Călărea pe un heruvim, și sbura, venea pe aripile vîntului;

12. era înconjurat cu întunerecul ca și cu un cort,
era înconjurat cu grămezi de ape și cu nori întunecoși.
13. Din strălucirea care era înaintea Lui
schinteiau cărbuni de foc.
14. Domnul a tunat din ceruri,
Cel Prea Înalt a făcut să-I răsunе glasul;
15. a aruncat săgeți și a risipit pe vrăjmașii mei,
a aruncat fulgerul, și i-a pus pe fugă.
16. Fundul mării s-a văzut,
temeliile lumii au fost descoperite,
de muștrarea Domnului,
de vuietul suflării nărilor Lui.
17. El și-a întins mâna de sus din înălțime, m-a apucat,
m-a scos din apele cele mari;
18. m-a izbăvit de protivnicul meu cel puternic,
de vrăjmașii mei
cari erau mai tari decât mine.
19. Ei mă prinseseră în ziua strîmtoării mele,
dar Domnul a fost sprijinitorul meu,
20. El m-a scos la loc larg.
El m-a mîntuit, pentru că mă iubește.
21. Domnul mi-a răsplătit după nevinovăția mea,
mi-a făcut după curăția mînilor mele;
22. căci am păzit căile Domnului,
nu m-am făcut vinovat față de Dumnezeuul meu.
23. Toate poruncile Lui au fost înaintea mea,
și nu m-am depărtat de la legile Lui.
24. Am fost fără vină înaintea Lui, m-am păzit de fărădelegea mea.
25. De aceea Domnul mi-a răsplătit nevinovăția mea,
după curăția mea înaintea Lui.
26. Cu cel bun Tu ești bun,
cu omul drept Te porți după dreptate,
27. cu cel curat ești curat,
cu cel îndărătnic Te porți după îndărătnicia lui.
28. Tu mîntuiești pe poporul care se smerește,
și cu privirea Ta, scobori pe cei mîndri.
29. Da, Tu ești lumina mea, Doamne!
Domnul luminează întunerecul meu.
30. Cu Tine mă năpustesc asupra unei oști înarmate,
cu Dumnezeuul meu sar peste zid.
31. Căile lui Dumnezeu sînt desăvîrșite,
cuvîntul Domnului este curățit;
El este un scut pentru toți cei ce caută adăpost în El.
32. Căci cine este Dumnezeu, afară de Domnul?
Și cine este o stîncă, afară de Dumnezeuul nostru?
33. Dumnezeu este cetățuia mea cea tare,
și El mă călăuzește pe calea cea dreaptă.
34. El îmi face picioarele ca ale cerboaicelor,
și El mă așează pe locurile mele cele înalte.
35. Îmi deprinde mînile la luptă,
și brațele mele întind arcul de aramă.
36. Tu îmi dai scutul mîntuirii Tale,

și ajung mare prin bunătatea Ta.
 37. Lărgești drumul supt pașii mei,
 și picioarele mele nu se clatină.
 38. Urmăresc pe vrăjmașii mei, și-i nimicesc,
 nu mă întorc pînă nu-i nimicesc.
 39. Îi nimicesc, îi zdrobesc, de nu se mai scoală;
 cad subt picioarele mele.
 40. Tu mă încingi cu putere pentru luptă,
 răpui subt mine pe protivnicii mei.
 41. Faci pe vrăjmașii mei să dea dosul înaintea mea,
 și nimicesc pe ceice mă urăsc.
 42. Se uită în jurul lor, și nu-i cine să-i scape.
 Strigă către Domnul dar nu le răspunde!
 43. Îi pisez ca pulberea pămîntului, îi zdrobesc, îi calc în picioare, ca noroiul de pe ulițe.
 44. Mă scapi din neînțelegerile poporului meu;
 mă păstrezi drept căpetenie a neamurilor;
 un popor pe care nu-l cunoșteam îmi este supus.
 45. Fiii străinului mă lingușesc;
 mă ascultă la cea dintîi poruncă.
 46. Fiii străinului leșină de la inimă, tremură cînd ies afară din cetățuie.
 47. Trăiască Domnul,
 și binecuvîntată să fie Stîncă mea!
 Înălțat să fie Dumnezeu, Stîncă mîntuirii mele,
 48. Dumnezeu, care este răzbunătorul meu,
 care-mi supune popoarele,
 49. și care mă face să scap de vrăjmașii mei!
 Tu mă înalți mai pesos de protivnicii mei,
 mă izbăvești de omul asupritor.
 50. De aceea Te voi lăuda printre neamuri, Doamne!
 Și voi cînta spre slava Numelui Tău.
 51. El dă mari izbăviri împăratului Său,
 și arată milă unsului Său:
 lui David, și seminței lui, pentru totdeauna.“

23

1. Iată cele din urmă cuvinte ale lui David.
 Cuvîntul lui David, fiul lui Isai,
 cuvîntul omului care a fost înălțat sus de tot,
 cuvîntul unsului Dumnezeului lui Iacov,
 cuvîntul cîntărețului plăcut al lui Israel.
 2. Duhul Domnului vorbește prin mine,
 și cuvîntul Lui este pe limba mea.
 3. Dumnezeu lui Israel a vorbit. Stîncă lui Israel mi-a zis:
 „Cel ce împărățește între oameni cu dreptate, celce împărățește în frică de Dumnezeu,
 4. este ca lumina dimineții, cînd răsare soarele
 în dimineața fără nori;
 ca razele soarelui după ploaie, cari fac să încolțească din pămînt verdeața.
 5. Măcar că nu este așa casa mea înaintea lui Dumnezeu,
 totuș El a făcut cu mine un legămînt vecinic,
 bine întărit în toate privințele și tare.
 Nu va face El oare să răsără din el tot ce este spre mîntuirea și bucuria mea?

6. Dar cei răi sînt toți ca niște spini pe cari-i arunci,
și nu-i iei cu mîna;
7. cine se atinge de ei,
se înarmează cu un fer sau cu mînerul unei sulițe,
și-i arde în foc pe loc.
8. Iată numele vitejilor cari erau în slujba lui David.
Ioșeb-Basșebet, Tahchemonitul, unul din fruntașii căpeteniilor. El și-a învîrtit sulița peste opt sute de oameni, pe cari i-a omorît dintr'o dată.
9. După el, Eleazar, fiul lui Dodo, fiul lui Ahohi. El era unul din cei trei războinici cari au ținut pept împreună cu David împotriva Filistenilor strînși pentru luptă, cînd bărbații lui Israel se dădeau înapoi pe înălțimi.
10. El s-a sculat, și a lovit pe Filistenii pînă ce i-a obosit mîna și a rămas lipită de sabie. Domnul a dat o mare izbăvire în ziua aceea. Poporul s-a întors după Eleazar, numai ca să ia prada.
11. După el, Șama, fiul lui Aghe, din Harar. Filistenii se strînseseră la Lehi. Acolo era o bucată de pămînt sămănată cu linte; și poporul fugea dinaintea Filistenilor.
12. Șama s-a așezat în mijlocul ogorului, l-a apărat și a bătut pe Filistenii. Și Domnul a dat o mare izbăvire.
13. Trei dintre cei treizeci de căpetenii s-au pogorît pe vremea seceratului și au venit la David, în peștera Adulam, cînd o ceată de Filistenii tăbărise în valea Refaim.
14. David era atunci în cetățuie, și o strajă a Filistenilor era la Betleem.
15. David a avut o dorință, și a zis: „Cine-mi va da să beau apă din fîntîna de la poarta Betleemului?”
16. Atunci cei trei viteji au trecut prin tabăra Filistenilor, și au scos apă din fîntîna dela poarta Betleemului. Au adus-o și au dat-o lui David; dar el n-a vrut s-o bea și a vărsat-o înaintea Domnului.
17. El a zis: „Departa de mine, Doamne, gîndul să fac lucrul acesta! Să beau sîngele oamenilor acestora cari s-au dus cu primejdia vieții lor?” Și n-a vrut s-o bea. Iată ce au făcut acești trei viteji.
18. Abișai, fratele lui Ioab, fiul Țeruei, era căpetenia celor trei. El și-a învîrtit sulița peste trei sute de oameni, și i-a omorît, și a fost vestit între cei trei.
19. Era cel mai cu vază din cei trei, și a fost căpetenia lor; dar n-a fost la înălțimea celor trei dintîi.
20. Benaia, fiul lui Iehoiada, fiul unui om din Cabteel, om viteaz și vestit prin faptele lui mari. El a ucis pe cei doi fii ai lui Ariel din Moab. S-a pogorît în mijlocul unei gropi pentru apă unde a ucis un leu, într-o zi cînd căzuse zăpadă.
21. A omorît pe un Egiptean groaznic la înfățișare, care avea o suliță în mîna; s-a pogorît împotriva lui cu un toiag, a smuls sulița din mîna Egipteanului, și l-a omorît cu ea.
22. Iată ce a făcut Benaia, fiul lui Iehoiada; și a fost vestit printre cei trei viteji.
23. Era cel mai cu vază din cei treizeci; dar n'a ajuns la înălțimea celor trei dintîi. David l-a primit între sfetnicii lui de aproape.
24. Asael, fratele lui Ioab, din numărul celor treizeci, Elhanan, fiul lui Dodo, din Betleem.
25. Șama din Harod. Elica din Harod.
26. Heleț, din Pelet. Ira, fiul lui Icheș, din Tecoa.
27. Abiezer din Anatot. Mebunai, din Hușa.
28. Țalmon, din Ahoah. Maharai, din Netofa.
29. Heleb, fiul lui Baana, din Netofa.
- Itai, fiul lui Ribai, din Ghîbea fiilor lui Benjamin.
30. Benaia, din Piraton. Hidai, din Nahale-Gaaș.
31. Abi-Albon, din Araba. Azmavet, din Barhum.
32. Eliahba, din Șaalbon. Bene-Iașen. Ionatan.
33. Șama, din Harar. Ahiam, fiul lui Șarar, din Arar.
34. Elifeleț, fiul lui Ahasbai, fiul unui Maacatit. Eliam, fiul lui Ahitofel, din Ghilo.
35. Hețrai, din Carmel. Paarai, din Arab.
36. Igheal, fiul lui Natan, din Țoba. Bani, din Gad.

37. Țelec, Amonitul. Naharai din Beerot, care ducea armele lui Ioab, fiul Țeruiei.
38. Ira, din Ieter. Gareb, din Ieter.
39. Urie, Hetitul. De toți: treizeci și șapte.

24

1. Domnul S-a aprins de mînie din nou împotriva lui Israel; și a stîrnit pe David împotriva lor, zicînd: „Du-te și fă numărătoarea lui Israel și a lui Iuda“.
2. Și împăratul a zis lui Ioab, căpetenia oștirii, care se afla lîngă el: „Străbate toate semințiile lui Israel, dela Dan pînă la Beer-Șeba; să se facă numărătoarea poporului, și să știu la cît se ridică numărul lor.“
3. Ioab a zis împăratului: „Domnul, Dumnezeul tău, să facă poporul de o sută de ori mai mare, și împăratul, domnul meu, să vadă cu ochii lui lucrul acesta! Dar pentru ce vrea împăratul, domnul meu, să facă lucrul acesta?“
4. Împăratul a stăruit în porunca pe care o dădea lui Ioab și căpeteniilor oștirii; și Ioab și căpeteniile oștirii au plecat dela împărat, ca să facă numărătoarea poporului Israel.
5. Au trecut Iordanul, și au tăbărit la Aroer, la dreapta cetății care este în mijlocul văii Gad, și lîngă Iaezer.
6. Au venit pînă la Galaad și în țara lui Tahtim-Hodși. S-au dus pînă la Dan-Iaan, și în împrejurimile Sidonului.
7. Au venit pînă la cetățuia Tir, și în toate cetățile Heviților și ale Cananiților. Au ieșit spre partea de miazăzi a lui Iuda, la Beer-Șeba.
8. Au străbătut astfel toată țara, și au ajuns la Ierusalim, după nouă luni și douăzeci de zile.
9. Ioab a dat împăratului numărul poporului: erau în Israel opt sute de mii de oameni de război cari scoteau sabia, și în Iuda cinci sute de mii de oameni.
10. David a simțit cum îi bătea inima, dupăce făcuse numărătoarea poporului. Și a zis Domnului: „Am săvîrșit un mare păcat, făcînd lucrul acesta! Acum, Doamne, binevoiește și iartă nelegiuirea robului Tău, căci am lucrat în totul ca un nebun!“
11. A doua zi, cînd s-a sculat David, cuvîntul Domnului a vorbit astfel prorocului Gad, văzătorul lui David:
12. „Du-te și spune lui David: „Așa vorbește Domnul: „Îți pun înaintea trei nenorociri; alege una din ele, și te voi lovi cu ea.“
13. Gad s-a dus la David, și i-a făcut cunoscut lucrul acesta, zicînd: „Vrei șapte ani de foamete în țara ta, sau să fugi trei luni dinaintea vrăjmașilor tăi, cari te vor urmări, sau să bîntuie ciuma trei zile în țară? Acum alege, și vezi ce trebuie să răspund Celui ce mă trimete.“
14. David a răspuns lui Gad: „Sînt într-o mare strîmtoare! Oh! mai bine să cădem în mîinile Domnului, căci îndurările Lui sînt nemărginite; dar să nu cad în mîinile oamenilor!“
15. Domnul a trimis ciuma în Israel, de dimineață pînă la vremea hotărîtă. Și, din Dan pînă la Beer-Șeba, au murit șaptezeci de mii de oameni din popor.
16. Pe cînd îngerul întindea mîna peste Ierusalim ca să-l nimicească, Domnul S-a căit de răul acela, și a zis îngerului care ucidea poporul: „Destul! Trage-ți mîna acum.“ Îngerul Domnului era lîngă aria lui Aravna, iebusitul.
17. David, văzînd pe îngerul care lovea pe popor, a zis Domnului: „Iată că am păcătuit! Eu sînt vinovat: dar oile acestea, ce au făcut? Mîna Ta să se îndrepte dar împotriva mea și împotriva casei tatălui meu!“
18. În ziua aceea, Gad a venit la David, și i-a zis: „Suie-te și înalță un altar Domnului în aria lui Aravna, iebusitul.“
19. David s-a suit, după cuvîntul lui Gad, cum poruncise Domnul.
20. Aravna s-a uitat, și a văzut pe împărat și pe slujitorii lui îndreptîndu-se spre el; și Aravna a ieșit, și s-a închinat înaintea împăratului, cu fața la pămînt.
21. Aravna a zis: „Pentru ce vine domnul meu, împăratul, la slujitorul lui?“ Și David a răspuns: „Ca să cumpăr dela tine aria și să zidesc în ea un altar Domnului, pentruca să înceteze urgia aceasta de

peste popor.“

22. Aravna a zis lui David: „Să ia domnul meu, împăratul, aria, și să aducă în ea jertfele cari-i vor plăcea; vezi, boii vor fi pentru arderea de tot, și carăle cu uneltele lor vor ținea loc de lemne.“

23. Aravna a dat împăratului totul. Și Aravna a zis împăratului: „Domnul, Dumnezeul tău, să te primească!“

24. Dar împăratul a zis lui Aravna: „Nu! vreau s-o cumpăr de la tine pe preț de argint, și nu voi aduce Domnului, Dumnezeului meu, ardere de tot, cari să nu mă coste nimic.“ Și David a cumpărat aria și boii cu cinzeci de sicli de argint.

25. David a zidit acolo un altar Domnului, și a adus ardere de tot și jertfe de mulțămire. Atunci Domnul a fost potolit față de țară, și a încetat urgia deasupra lui Israel.